Rábské noviny

52. vydání občasníku 4.12.2020

Sním, či bdím? Noviny jsou v mých rukách? Opravdu se nejedná o sen? Ne, je to realita. Poslední číslo vyšlo v prosinci 2019 v grafice, která byla původně plánovaná na jeden kalendářní rok. Ručně malovaná předloha od rábské autorky paní Jany Hvostálové nás doprovázela od 40. čísla, které vyšlo 18. února 2017. Předloha byla určena pro vydání čtyř čísel a grafika s tématikou čtyř ročních období to potvrzovala. Předloha nakonec sloužila celých dvanáct vydání. Za celou redakci velice děkuji za práci, kterou věnovala autorka Rábským novinám při vytvoření návrhů a jejich zpracování.

Změna je život. Dnešní grafikou jsme se vrátili k počátkům novin, tedy o deset let zpět a to díky „Lupenovi“, který byl autorem prvního grafického zpracování. Člověk by nevěřil, že k vydání tohoto občasníku bude sloužit předloha z 19. srpna 2010. Zároveň se mi vybavují slova, která mě mohou utvrdit v tom, že takhle je to správně: „Co je staré, to je hezké.“ „Na starých novinách se naučíš nejlépe číst.“ „Drž se nové cesty a starého přítele.“ „K topení je nejlepší staré dřevo, k pití staré víno, k důvěrným sdělením staří přátelé a ke čtení staré Rábské noviny.“

10 let s vámi

Úvodník

Je to již 10 let od vydání prvního čísla novin. Za posledních deset let se mnoho změnilo, ale to, co nám letos přišlo za změny, to nikdo určitě nečekal ani v tom nejhorším scénáři. Vynucená přestávka v mnoha profesích. Najednou všichni musí řešit své osobní příběhy. Lidé se uzavírají do sebe. Nekonzistentní zprávy z televize, doba roušek. Každý to dění vstřebává po svém. Řešíme záležitosti, které jsme opomíjeli. Jestli je řešíme dobře, to ukáže čas. Mnohdy se mýlíme a někdy se radujeme. Každopádně vše je jiné než dřív. Mnozí jsou posunuti ve svých životech, ve svých názorech a ve vnímání okolí. To jsou těžká témata, viďte? Tak je odlehčíme dětskou básničkou:

Roušky sem, roušky tam, vždyť já se v tom nevyznám. Vojtěch, Roman Prymule, lítaj v tom jak mihule. Názory se mění, jak a s kým se zrovna sedí.. Zeman, Babiš, Hamáček věší „kovid“ na háček. Všichni hlavou kroutíme a sami vůbec nevíme.

Co přijde či nepřijde do budoucna? Nad tím teď chvilku nepřemýšlejte. Uvolněte se a v klidu čtěte místní drby. Nabudete přesvědčení, že je nakonec vše tak, jak má být…. No, a co vy? Jak jste na tom? Vy jste patrně v pořádku, protože „JSTE“. Neřešte. Neberte si nic osobně….a hlavně se radujte každý den, kdy se probudíte. Každý takový den je ve vašem životě jedinečný.

Pokud vám však výše psané optimismu nedodá, tak přešlapy druhých vám určitě vyloudí ve tváři smích. Vždyť jsme lidé. Nedávno jsem při svatebním obřadu udělal fatální chybu. Když jsem oddával 184. svatební pár, jsem se tázal ženicha, zda si bere zde přítomnou **PANNU** Marii Vojtovou (jméno zaměněno)…… Zavládlo ticho. Vedle té „panny Marie“ stála jejich dcera i syn z prvního manželství :-). Takový „přeřek“ byl asi dílem ducha svatého. Všichni se smáli a já taky.

Tak co? Vzpomenete si, kdy jste svou vlastní nedokonalostí někoho rozesmáli? Pokud jste nikoho v poslední době nerozesmáli, musí být ve vašem softwaru zásadní chyba…..jste totiž určitě bezchybní a dokonalí, a nebo prostě nemáte náladu, což je v této divné době zcela omluvitelné.

V ještě lepších časech nashledanou

Míra K.

Obsah vydání

Z deníku cestovatelky Radky Půrokové …..Mexiko…Méjico

Extrémní závod pohledem šumavské rodačky

Rábští včelaři

Tak šel čas v Čepicích v době kolem první vlny koro…..

Muzeum v Rabí se ohlíží za uplynulou sezónou

Ubu camp

V Čepicích již nechybí přístřešek

V Čepicích již nechybí přístřešek, ale světla ano

Dokempná v Čepicích - ukončení sezóny v kempu

Křest knihy v Chanovicích

Projekt hasičárny v Rabí - realizace v roce 2021

Práce na vodě usnadní nový člun

Při zásobování pitnou vodou pomůže cisterna

95% dotace na pořízení čtyřkolky a radiostanic

Fakebook roku 2020

Setkání harmonikářů v Čepicích
Dětský den v Čepicích

Tábor čepických mláďat a mládeže 2020

Spolek ROSa je tady s vámi již 10 let….

Myslivecké okénko J. Tauchena

Ohlédnutí Roberta Töpfera

Agenda úřadu v roce 2020, aneb co nás zaměstnávalo

Bez směny pozemků by …….

Usnesení z roku 2020

Z deníku cestovatelky Radky Půrokové mladší ....Mexiko...Méjico

Kalifornie sousedí na severu s Oregonem, na východě s Nevadou a Arizonou a na jihu s Mexikem. Právě o Mexiku vám budu dneska povídat.

Mexiko je federální rebulika, která je tvořena 32 státy. Baja California (čti „Baha Kalifornia“) je mexickým státem, který se dotýká hranic s Kalifornií.

Když se v Čechách řekne Mexiko, většina lidí si asi vybaví průzračné vody Karibského moře, bílý písek, zkrátka exotickou dovolenou. Tady bych s dovolením udělala první malou zastávku. Mexiko jako takové je poměrně obrovské. Rozloha dosahuje téměř 2 milionů kilometrů čtverečních, což ho posouvá na 13. nejrozlehlejší zemi světa. Každý z 32 mexických států se tedy velmi liší. Zůstaňme nejprve u Baja California, tedy mexického státu, který je ke Kalifornským hranicím nejblíže. Možná víte, že Ameriku trápí problém ilegální imigrace právě z Mexika a Jižní Ameriky. Právě Baja California je tedy cílem mnoha ilegálních mexických imigrantů, kteří doufají, že se jim povede proniknout přes hranice. Známým městem doufajících migrantů a pašeráků lidí se tak stala Tijuana (čti „Tyhuana“). Dříve bylo tohle město typickým příhraničním městem, kam Američané jezdili za vidinou levného alkoholu a laciných prostitutek. Například jedno obyčejné lahvové pivo stojí v baru v Kalifornii průměrně 8 dolarů +15% spropitné. To stejné pivo v Tijuaně vyjde na 1-2 dolary. O cenách prostituce naštěstí nevím, ale dovedu si představit, že cena bude asi tak pětinová jako je to se vším ostatním. Dlouhá léta byla Tijuana pro Kaliforňany „mekkou“ levných pitek a dobrého jídla. To se však v posledních letech změnilo s masivním přílivem imigrace. Američané kompletně přestavěli hranice s Mexikem do podoby, kdy proniknout přes 4 metry vysokou betonovou zeď, chráněnou vojáky se samopaly na obou stranách a ostnatým plotem okolo by bylo asi stejné umění, jako uniknout z Alkatrazu (Alkatraz je malý ostrůvek u ledových břehů San Franciska, který byl znám v 60. letech jako místo federálního vězení. Právě zde byl vězněn třeba slavný Al Capone. Vězni se snažili uprchnout z Alkatrazu celá desetiletí, ale díky velmi přísné ostraze a poloze ostrova to bylo téměř nemožné. Když už se někomu podařilo uprchnout za brány věznice, další překážkou, tou největší, byl ledový, divoký oceán a žraloci. Oficiálně se nikomu nepodařilo doplavat k břehům San Franciska, který je od Alkatrazu vzdálen 2 kilometry). Američané se do Tijuany nyní povětšinou bojí jezdit, protože Tijuana se stala hlavním centrem obchodu s drogami a zbraněmi, které se pašují přes hranice.

Foto zdroj: mahalo.cz

Ale raději se přesuneme z Tijuany někam mnohem dále a bezpečněji. Můj první výlet do Mexika byl přesně před 5 lety. Ovšem ne do Baja California. Letěla jsem do státu Yucatan (čti „Jukatán“). To je to Mexiko, které známe z katalogů cestovních kanceláří. Yucatan je znám jako mexická Riviéra s historickými mayskými ruinami. Nachází se na úplně opačném pobřeží než Baja California. Yucatan je omýván Karibským mořem, nikoliv studeným Pacifikem, jako je tomu v případě Baja california. Tohle „Mexiko“ je naprosto odlišné od té části, která sousedí s Kalifornií. Pláže měly opravdu krásný hladký bílý písek, průzračné teplé moře, ceny byly přesně tak vysoké jako v Americe a zkrátka a dobře, Yucatan je uzpůsoben vysokým standardům cestovatelů z USA (čemuž odpovídají i místní ceny). Pro mě to už ale nebylo Mexiko. Odhadem je 90% Mexika chudá země, kde lidé žijí velice prostě a skromně. Žijí ve starých chatrčích, nebo v městských slumech, kam by bylo záhodno jako bílý turista

.....pokračování na následující straně

nechodit. Yucatan je více méně fabrika na turisty, kde se vše předělalo a vyšperkovalo natolik, aby se tam americký turista cítil jako doma a nic z výdobytků moderního světa mu nechybělo.

První zastávkou po příletu na Yucatan je město Cancún, kam přistávají mezinárodní lety. Mnozí turisté už zůstanou v Cancúnu a uživají si tam v rezortech dobrého jídla a pití. Já ale chtěla cestovat a poznávat, ne se jen vyvalit u bazénu a pít předražené drinky. Vydala jsem se tedy do městečka Playa Del Carmen, které je od Cancúnu cca 1.5 hodiny klimatizovaným autobusem. Tohle městečko mě velmi překvapilo. Vypadalo to tam totiž velmi podobně jako v Kalifornii. Všude krásně dlážděné ulice, luxusní obchody, vyhlášené restaurace...a 18 jamkové golfové hřiště. Čili od toho pravého, syrového Mexika, kde lidé mnohdy nenosí boty, nemají postel (spí v houpací síti na verandě) a v kapse mají pár drobných, bylo tohle město na míle vzdálené. Dorazila jsem okolo jedenácté večerní hodiny, což ale v Mexiku rozhodně není hodina, kdy lidé spí. Celý den je totiž velké horko, proto místní začínají „žít“ okolo 6. hodiny večer, kdy slunce už nemá takovou sílu a venku je příjemně. Není tedy divu, že v Mexiku je ještě o půlnoci dětské hřiště plné a maminky sedí v hloučku a klevetí do 2 do rána, než seberou potomstvo a jdou spát. Toto mi tedy dodalo odvahu a šla jsem si koupit lístek na trajekt, který odplouval o půlnoci na ostrov Kozumel. Ve vzduchu byl cítit oceán a všudypřítomná vůně jídla, které místní připravují přímo na ulici. Malinký trajekt se s námi houpal ve vlnách Karibiku tak, že jsem si strachy skoro zalezla až pod plastovou lavici, na které se mělo sedět. Tu noc jsem pochopila, co asi znamená mít mořskou nemoc. Na Kozumelu jsem se ubytovala u jednoho známého z Čech, který tam žije s rodinou a pronajímá ubytování. Brzo jsem však zjistila, že bez auta se člověk ani v Mexiku nikam zas tolik nepodívá. Kozumel je ostrůvek, kde se částečně ještě žije typickým mexickým životem. Malá putyka, kde starý dědeček připravuje špinavýma rukama jídlo pro celou hospodu, děti si bezprizorně lumpačí v oprýskaných uličkách a kde všude trčí dráty od kabelů vysokého napětí. Nikoho to nevzrušuje. V Mexiku je normální, že si děti tak říkajíc žijí svým životem. Nikdo je „nehlídá“, jak je tomu zvykem v Evropě nebo Americe. Všude se toulají psi a kočky, muziku slyšíte z každého obchůdku nebo autodílny. Něco krásného a pohodového z tohohle ale vyzařuje. Ta svoboda, kterou tam má, zdá se, téměř každý. Žádná extra svazující pravidla jako v „moderním civilizovaném světě“. Kozumel mě začal rychle nudit, protože je to ostrůvek, který za jeden den můžete poznat skoro celý. Po dvou dnech jsem se tedy sbalila a jela zpět trajektem do Plaja Del Carmen, kde jsem se ubytovala a moje poznávání mohlo pořádně začít. Pronajala jsem si auto v místní půjčovně, kde pán neuměl jediné slovo anglicky a já zase ani jediné slovo španělsky. Nakonec jsme se však domluvili (pán velice dobře rozuměl řeči dolaru) a moje první cesta směřovala na ruiny Coba. Tento poměrně rozsáhlý historický park, kde se nachází i jedna z nejvyšších mayských pyramid, je vzdálen od Playa Del Carmen zhruba hodinku cesty autem. Zajímavostí je, že v Coba se na tuto pyramidu můžete dokonce vyškrábat a že shora je krásný výhled na celou džungli. Vzduch byl poměrně horký a vlhký, slunce pálilo a na pyramidu se nás najednou snažilo vylézt třeba něco přes 50. Lidé všech věkových kategorií a národností byli v tomto zápalu „boje“ společně. Jak už to v Mexiku bývá, žádná bezpečnostní opatření tam nehrozí. Takže pokud vám ujede noha, nechtěla bych si ani představit, kolik kotrmelců je to až dolů. Já osobně se bojím výšek, takže si asi dovedete představit holku s batohem, co se snaží v žabkách sešplhat z polorozpadlé mayské pyramidy. Nakonec ale vše skončilo dobře a v obležení obřích leguánů (kteří se v parku volně pohybují) a poklidného šplouchání karibských vln, jsem si užila nádherný západ slunce nad starodávnými mayskými ruinami. Další den jsem se roz-hodla navštívit městečko Tulum, kde k mému překvapení ještě přežilo i pár restaurací pro místní obyvatele. Moc jsem si užila objednávku si z jídelníčku, který byl napsán propiskou na kusu ušmudlaného papíru. Vše bylo samozřejmě španělsky, ale já už věděla, že chci ochutnat ceviche (čti seviče). To je původně pokrm z Peru, ale podobně jako

Nohoch Mul, nejvyšší pyramida v mexické části Yucatanu se 42 metry

.....pokračování na následující straně

v Evropě guláš, kde každá země má svoji verzi, v Jižní Americe se dělají ceviche malinko jinak podle toho, kde se zrovna nacházíte. Ceviche je typický pokrm ze syrové ryby, která se nakrájí na tenké plátky. Poté se plátky masa zalijí šťávou z čerstvě vymačkaných citrusů, která má syrové rybí maso uvařit. Tohle vše se pak promíchá s pokrájenou cibulí, koriandrem, solí a chilli. Celou dobu, co jsem ty ceviche jedla, jsem myslela na svoji maminku, která mi často říkávala, že otrava jídlem z ryby je nejhorší. Ovšem nic mi nebylo a pouliční ceviche byly vynikající. Dále jsem si objednala kokosovou vodu, která se v Karibiku pije čerstvá, jako třeba u nás citronová limonáda. Pan číšník, který neměl tričko ani boty, vzal čerstvý kokos a hned se ho jal sekat mačetou před zraky místních hostů i slepic, které v restauraci seděly na stole i pod ním. Pokud se bojíte bacilů a jste úzkostlivě čistotní, asi byste se v tom ‚divokém' Mexiku moc nenajedli. Jak jsem zmínila, ruce si tam lidé myjí asi spíše výjimečně a s hygienou jako takovou si vrásky nedělají ani v restauracích. Z Tulumu jsem pokračovala do ryze turistického vodního parku Xel – Ha. Xel-Ha je přírodní vodní park, kde nejsou bazény, jak je to v tuzemských akvaparcích, ale karibská mořská voda, přírodní laguny, fauna i flóra. Park je přeplněn většinou americkými turisty, kteří si mohou bez problémů dovolit poměrně tučné vstupné. Tento park byl jistě nejkrásnějším vodním parkem, který jsem kdy navštívila, a to díky jeho přírodní kráse a veliké rozloze. V parku máte možnost šnorchlovat s barevnými exotickými rybkami, skočit ze skály do průzračné laguny, projet se na kole do výborné restaurace a dát si koktejl pod palapou (palapa je mexický termín pro obří slunečník vyrobený z palmových větví). Další možností v tomto parku je plavání s delfíny. Samozřejmě za nemalý poplatek, jak už tomu v turistických destinacích bývá. Já jsem té možnosti využila, protože se mi zdá mnohem humánnější plavat s delfíny v pro ně přirozené mořské zátoce a ne v malém chlorovaném bazénu, jako je to na většině místech. Plavání s delfíny byl zážitek do konce života. Nikdy asi nebudu schopna srozumitelně popsat, jaká je delfíní kůže na omak a jak úžasně inteligentní tvorové to jsou. Dokonce jsem dostala od delfína i pusu, což byla určitě jedna z nejlepších v mém životě. Jak je to ale v USA zvykem, lidé nemají víc než pár dní volna v roce, takže se můj pobyt po necelém týdnu chýlil ke konci. Ráda bych se na Yucatán jednou vrátila, pokud možnosti dovolí. Ale abych všechno nepopisovala jen růžově, cestou do Mexika i zpět se mi přihodily různé peripetie a nepříjemnosti, na které bych raději zapomněla. Jelikož jsem ale česká holka, řídím se naším známým příslovím, že když nejde o život...a dál už to znáte.

Radka na pláži

Delfíní park

Extrémní závod na kole pohledem šumavské rodačky

MUDr. Kateřina Bouzková

Katka Bouzková, jednatřicetiletá sušická rodačka, dnes žije v Praze a pracuje jako lékařka na kardiologii v IKEMu. V létě letošního roku se zúčastnila 10. ročníku nonstop závodu **1000 mil adventure**.

Je to poměrně zajímavá akce, která je vytrasována v Čechách a na Slovensku. Kromě toho, že se jedná o závod pouze vlastní silou, se tento podnik ještě vyznačuje tím, že trať není vyznačena. Závodníci ji předem dostanou elektronicky v podobě GPS souřadnic. Délka závodu je každý rok jiná, vždy zhruba 1000 mil (1600km), letos 1669. Cílená podpora na trati není dovolena a závod nemá ani časový limit. Každý účastník si sám rozhoduje o tom, kolik času stráví na trati a kolik odpočinkem. A taky jestli bude nocovat ve spacáku na trati, či si najde ubytování někde mimo trať. Ovšem s podmínkou, že se druhý den musí vrátit přesně na místo opuštění trasy. Všichni účastníci mají jako povinnou výbavu u sebe GPSku, takže si pořadatel kdykoliv může zjistit závodníkovu pozici a v případě opuštění trasy je penalizovat. Také se všichni musí každý večer v určené hodiny organizátorům hlásit a sdělit jim své souřadnice a v předem dohodnutých kódech jim hlásit také svůj fyzický a psychický stav a stav zásob.

A protože je zajímavé se o tomto závodě dozvědět ještě něco více, využila jsem toho, že se Katka do svého rodného města ráda a často vrací a položila jsem jí pár otázek nejen o tomto závodě.

Jak na to přijde, že mladá talentovaná doktorka se pustí do takovéhoto extrémního závodu?

Celá akce byla přirozeně vyústěním mého počínání v předchozích několika letech. Každý určitě k práci potřebuje nějakou kompenzaci a cyklistika k těm mým určitě patří. To, že na kole můžeš krásně cestovat, už vím několik let. Před šesti lety jsme s kamarády vyrazili na cyklo trip k moři, za 7 dní jsme ze Sušice vlastní silou dojeli až do Grada v severní Itálii. Tenkrát jsme v bikepackingu byli z mého současného pohledu ale vcelku diletanti, hlavně co se týče výbavy, na kolech jsme tehdy vezli těžké nosiče, brali jsme stany, věci na vaření, atd., tudíž zbytečnou zátěž, s kterou bych dnes jet nechtěla, ale i tak na tento počin vzpomínám jako na jednu z mých nejlepších dovolených. Od té doby jsem si postupně výbavu přizpůsobila co nejsnazšímu bikepackingu. Nejvíc mě na tomto druhu cestování oslovuje pocit svobody, že si sbalíš pár nejnutnějších věcí, s kterými jsi schopen přežít, jedeš si cestou necestou a večer si můžeš

.....pokračování na následující straně

ustlat, kde se ti zrovna líbí.
O Mílích jsem se dozvěděla od kamaráda a také sušického rodáka Václava Waldmanna, který tento závod jel prvně v roce 2018 a další rok si jej úspěšně zopakoval (dojel na perfektním 5.místě). V loňském roce také absolvoval bikepackingový závod Holyland Bikepacking Challenge v Izraeli dlouhý 1450 km a na příští rok se chystá do Maroka na další šílenost (držme mu palce v jeho entuziasmu). K myšlence to vyzkoušet mě dovedl v loňském roce právě on, kdy jsme jeli z Brna přes Vídeň a Bratislavu do Budapešti.

Jaký je o tento závod zájem a jak se na něj přihlašuje?

Závod si za desetiletou historii stihl udělat slušné jméno a zájem o něj je tedy mohutný. Ti, co se postavili na start v předchozím ročníku, nebo pomáhali jako oficiální dobrovolníci, se mají možnost přednostně přihlásit na pozávodní afterparty. Ostatní se musí o toto pokusit online na Silvestra o půlnoci, respektive v prvních sekundách Nového roku. A to doslova, protože jde opravdu o přihlašovací smršť, za necelou minutu po otevření registrace se startovní listina naplnila. Ani mně se to vlastně nepovedlo, původně jsem byla 12. náhradník, ale po několika týdnech jsem dostala šanci se doregistrovat.

Kolik závodníků se sešlo letos na trati a kolik z nich bylo žen?

158 závodníků ze sedmi zemí, nás bylo 10.

Odkud se startovalo a kudy vedla trať?

Start byl v nejzápadnější obci České republiky tj. v Hranicích u Aše a cíl v nejvýchodnější obci na Slovensku. Přes Česko vedla trasa po horách při hranicích s Polskem, přes Slovensko středem.

Jaká byla trasa? Pohodlná, po cyklostezkách a asfaltu?

Přemýšlím, jestli jsem za celou cestu vůbec asfalt viděla. Ba jo, ale jen velmi sporadicky. Jedná se o závod na horských kolech, takže opravdu většina je vedena terénem. A často bylo pravidlem, že pokud byla možnost několika cest, trasa vedla tou nejhorší, kdy člověk nezřídka musel kolo vést. Jak trefně poznamenala jedna závodnice: „Jsem si s sebou omylem vzala kolo“.

V takovém terénu si nedokážu představit, že by se tento projekt obešel bez nějakého vážnějšího úrazu.

Co vím, tak k jednomu ošklivému pádu došlo a odnesla to noha. Dotyčný pak hned podstoupil operaci a v nemocnici si pobyl docela dlouho. Na druhou stranu většina lidí si nějakou menší či větší bolístku odnesla, nejčastěji ve formě přetížené Achillovy šlachy.

těžkém terénu je to super výkon. A kdo to celé vyhrál, jaký měl čas celé trati a co říkáš na jeho výkon?

Vyhrál Němec Kai-Uwe Lehnung a jeho čas byl 8 dní, 16 hodin a 46 minut. Šílené tempo.

Jakou formu spaní jsi využívala při závodu?

Do závodu jsem šla s tím, že budu spát každou noc venku, přeci jen tím, že nesháníš ubytování, ušetříš dosti času. První noci tomu tak opravdu bylo, ale díky nepřízni počasí jsem si poté na několik nocí zajistila postel v penzionu. Závod je po trase již známý, proto se najdou zlatí lidé, kteří jsou schopni poskytnout i střechu nad hlavou, sprchu nebo teplou polívku, například jeden pán mě nechal přespat ve své sauně (samozřejmě vypnuté) a na cestu mě poté vy-

A ty jsi fakt ujela celou tu trasu?

Ne, jen půlku. V polovině trati se závodník může sám rozhodnout, zda mu stačí 500 mil nebo jestli chce ujet celou tu tisícovku. Už ale to ujetí poloviční trati se považuje za úspěšně skončený závod.

A jak to tedy nakonec dopadlo? Kolik závodníků skončilo na té půlce a kolik borců to zvládlo celé?¨

76 půlku a 46 celé. Zbytek to vzdal na trati.

A tvůj čas ujetí 838km a umístění?

7 dní a 34 minut, mezi půlmílaři jsem obsadila 21. místo.

Tak to blahopřeji, v takhle

zbrojil svačinou.

Kolik hodin denně jsi průměrně strávila na kole?

Vstávala jsem většinou okolo šesté ráno a šlapala celý den do tmy, tj. do deseti hodin večer, na oběd jsem se snažila si dávat hodinovou pauzu, takže na kole jsem strávila okolo 15 hodin. Nutno podotknout, že někteří v sedle trávili i více času, spali klidně jen 4 hodiny, někdy ani to ne, aby nahnali co nejlepší čas. První ráno jsem vyrážela až v půl osmé, záhy jsem však zjistila, že takový luxus si nebudu příliš dopřávat.
V tom těžkém terénu je skoro každý pomalý, průměrnou

.....pokračování na následující straně

rychlost za celý závod jsem měla 11km/hod, takže hlavní je opravdu počet hodin strávených na kole. A nejlépe seskakovat jen na záchod.

A co jídlo? Čím se obvykle v takovémto závodě zahání hlad?

Vším, co je v tu chvíli k dispozici, aneb jak se říká, mílař nikdy jídlo neodmítne, protože nikdy neví, za jak dlouho bude zase jíst. Kvůli celodennímu šlapání v těžkém terénu potřebuješ doplňovat energii neustále, takže s sebou jsem měla hlavně tyčinky a třeba sušené maso. Na oběd jsem většinou zastavila v restauraci a podle apetitu to muselo občas vypadat, že jsem několik dní nejedla vůbec.

Panovala na trati mezi závodníky nějaká rivalita?

Určitě na předních pozicích, u nás vzadu panovala spíše přátelská atmosféra, byli jsme rádi, že spolu můžeme sdílet intenzitu všech možných prožitků. Ale občas i mě samozřejmě spoluzávodník či spoluzávodnice

„nakopli“ k tomu se aspoň víc rozšlapat.

Přišla na tebe někdy během závodu krize?

Na mě přišla paradoxně v jednom z nejlehčích terénů v Orlických horách. Ze snahy jíst zdravě jsem si na oběd dala pstruha se zeleninou, ale již 5.den závodu to nebyla nejlepší volba, v kombinaci s únavou a nevyspáním tohle jídlo nezvládl můj žaludek a já vlastně mohla jít jen pomalu pěšky, a to na zrovna na asfaltové cestě, téměř po rovině!

A do toho nás v horách stihla bouřka s lijavcem, v tu chvíli mi bylo trochu ouvej. Pomohlo teplo a sucho v penzionu a asi desetihodinový spánek.

Určitě výrazným činitelem pro úspěšné zdolání trati je počasí. Jak to tam bylo tenkrát? Hrálo ve váš prospěch, nebo spíš naopak?

Letošní počasí dalo všem mílařům hodně zabrat, dost pršelo, tudíž i cesty, které by byly normálně slušně sjízdné, se dosti rozbahnily. Já naštěstí měla oblečení do deště dobře přizpůsobené, takže jsem nepromrzla, základem úspěchu však zůstávalo pořád se hýbat. Ještě musím poděkovat nejmenované sušické outdoorové firmě za membránovou bundu, která mi během závodu zachránila život.

Co na tvůj závod říkali kolegové a kolegyně v práci?

Sledovali mě po cestě na trackeru a záviděli :)

Koncem září prý proběhla mílařská závěrečná afterparty. Bylas tam? A jak to tam probíhalo?

Afterparty byla pořádána nedaleko Kutné Hory. Jako správní mílaři jsme tam z Prahy dorazili na kole. Program byl na celý víkend, konala se menší cyklovyjížďka, dále proběhlo vyhlašování vítězů, „absolventské“ tričko si byli na pódiu vyzvednout všichni ti, kteří závod dokončili. Na místě bylo možné se přihlásit na další ročník. Moc ráda jsem na této akci viděla ty, které jsme během závodu potkávali, konečně jsme si mohli v klidu vyměnit všechny zážitky.

A nakonec byl promítnut film sestříhaný z našich závodních strastí s názvem Radost z utrpení, který by měl být pro zájemce k dispozici ke zhlédnutí na ČT sport.

Co další ročník? Jdeš do toho znovu?

Míle jsou návykové, slyšela jsem od těch, kteří je již absolvovali. A někteří opravdu jezdí každý rok a berou je jako hlavní událost z celého roku. Takže ano, už jsem přihlášená na další rok. Novinkou na rok 2021 je i možnost jet jižní trasu, která povede i Šumavou, tak se snad najdou fandové i zde.

Vím o tobě, že kolo není tvůj jediný extrémní počin. Nedávno jsi se přihlásila na maraton. Doběhla jsi ho?

Už jsem absolvovala celkem 3 maratony, z toho jeden v Irsku, který jsem spíš „došourala“, ostatní 2 v Česku jsem opravdu doběhla.

Tvoji bráchové Filip a Ondra byli úspěšní kajakáři. Co ty a vodáctví?

K vodnímu slalomu jsem tak jako oni nepřičichla, stačilo, že oni dva mezi sebou soupeřili :) Ale je to krásný sport, jsem ráda, že se věnovali konkrétně tomuto sportu.

Jaké jsou tvé sportovní plány do budoucna?

Moc ráda bych si také vyzkoušela i nějaký zahraniční bikepackingový závod, např. Tour Divide v USA dlouhý 2745mil, který vede od kanadských hranic k těm mexickým.

Tak to je výzva. A teď k tvé práci. Pracuješ v poměrně prestižní nemocnici. Jak ses tam dostala a jak se ti tam pracuje? A co kolektiv?

Do IKEMu jsem se dostala skoro až neuvěřitelnou náhodou, ale za tuto příležitost jsem velmi vděčná, ocitla jsem se zde mezi nejlepšími odborníky a zároveň báječnými lidmi, kteří jsou schopni kdykoliv s čímkoliv poradit a pomoci.

A ještě poslední otázka. Když se řekne „doma“, je to pro tebe už Praha nebo pořád ještě Sušice?

Sušice. Stále.

Přeji ti hodně úspěchů v osobním, sportovním i v tom pracovním životě. A děkuji za milý rozhovor. Hana Sulánová

foto:1000miles.cz

Rábští včelaři

V předchozích více než padesáti číslech Rábských novin byla věnována rábským včelařům jen velmi malá pozornost a včelařství v Rabí bylo neprávem opomíjeno. Rozhodl jsem se to nyní napravit a pravidelně informovat naše čtenáře o činnosti naší základní organizace Českého svazu včelařů. Její výroční schůze proběhla dne 29. února 2020 ve spolkové místnosti multifunkčního domu v Rabí. Jejím hlavním cílem bylo zhodnocení práce včelařů, pocházejících nejen z Rabí, nýbrž i z Bojanovic, Hliněného újezdu a Vlkonic, za předcházející rok.

Naše základní organizace ČSV čítá v současnosti 15 členů, kteří v závěru loňského roku obhospodařovali 90 včelstev a v roce 2019 vyprodukovali na 900 kg medu. Na členské schůzi došlo k opětovnému zvolení výboru ve složení Václav Kočí (předseda), Miloslav Maxa (jednatel). Revizorem je Vojtěch Šlapák a pokladníkem Ing. Ondřej Koukol. Naše řady rozšířil přítel Milan Jamrich.

Stejně jako v ostatních částech naší republiky bojují rábští včelaři již několik let s varroázou, tedy s nejrozšířenější nemocí včel. Pravidelně léčí své včely v pozdním létě a na podzim kyselinou mravenčí či dalšími léčivy.

Včelaři v rámci diskuze vyzvedli nutnost popularizace včelařství mezi dětmi a mládeží. Proto spolek navázal spolupráci s mateřskou školou v Rabí, na které pro místní děti provede přednášku o včelaření náš člen – přítel – Miloslav Maxa.

Na závěr členské schůze si rábští včelaři připomněli často pronášený výrok významného a dnes již bohužel zesnulého místního včelaře Matěje Krause, podle kterého „bez včel není života“. Proto, přátelé, chraňte přírodu!

Rábský včelař Josef Tauchen

Tak šel čas v Čepicích v době kolem první vlny koro.....

Beru do rukou poslední vydání Rábských novin a přemýšlím, kolik vody uplynulo a kolik akcí proběhlo od jejich vydání. Hodně. O vodě ani nemluvě, ale i těch akcí bylo dost. Předně to bylo **Štědrovečerní setkání na mostě, Vánoční splouvání Otavy** a **Silvestrovský výšlap**. K těmto ryze zimním akcím už se vracet nebudu, za chvilku tu máme zimu novou a nebudem si ochlazovat posledních pár hezkých dní vzpomínkami na toto studené roční období.

Pak se přehoupl Nový rok, máme tu konec ledna a náš dětský **divadelní soubor** měl tu čest si ještě jednou zahrát pohádku, kterou naprosto bravurně vyšvihl čepickým občanům v předvečer první adventní neděle. Tentokráte pro vás **na Rabí**. Sál byl zaplněn k prasknutí a podle potlesku snad doufáme, že se vám to líbilo. Naše děti si to tedy užily náramně, hrálo se jim v takhle příjemné atmosféře skvěle. A za to vám patří náš dík.

A pak už se blíží akce skoro jarní, a to již tradiční **Šachový turnaj spojený s Člověče, nezlob se.** K této akci mi poskytl informace Jarda Šuba: Dne 8.února 2020 se konal v hostinci u Polenů v Čepicích IV. ročník turnaje v šachu a Člověče, nezlob se! pod patronací Romana Pajera.

V královské hře se přihlásilo 8 hráčů, kteří byli rozděleni do dvou skupin. Poté se hrálo o umístění. Celkové pořadí:

1. TOPFER Robert, Budětice
2. KÁBA František, Pačejov
3. PAJER Roman, Čepice
4. TAUCHEN Josef, Rabí
5. HAGARA Richard, Žichovice
6. VALDMAN Jiří, Čepice
7. LOHBERGER Jarda, Čepice
8. POTUŽNÍK Eduard, Čepice

.....pokračování na následující straně

Ve společenské hře Člověče ,nezlob se! hrálo 16 hráčů, dětí, ale i dospělých. Celkové pořadí nejlepších.

1. KAZDOVÁ Jana, Čepice
2. JANEČKOVÁ Anička, Čepice
3. TERČOVÁ Adélka, Žichovice
4. PRCHALOVÁ Amálka,Čepice
5. DLOUHÝ Pavel, Čepice

A pak tu máme **masopust**. Znovu milé setkání se spoustou různých týpků, s obdivem k lidské fantazii při vymýšlení nových a nových masek. Většina z nás každý rok netrpělivě čeká, v jakém přestrojení se objeví Jirka Valdman, asi nenápaditější strůjce všeho přestrojování. Ani letos nezklamal, jako lahváč byl zase skvělej. Ale rozhodně to nebyla jediná originální maska, která stojí za zmínku. Z těch dalších bych vyzdvihla třeba dominové kostky, adventní kalendář, Elsu s Olafem z Ledového království (vtipné bylo, že v Else všichni okamžitě poznali Elišku, jenže ouha, on to byl Mareček), dále Asterixe s Obelixem, návštěvu z Arábie, půllitr piva, cirkusového principála s principálkou nebo ženu za pultem. Tady jsem zmínila jen ty netypické, které jindy v průvodu nebyly a i tak jsem asi na nějaké, omlouvám se, zapomněla. Těch povedených masek bylo samozřejmě více, každá zúčastněná se počítá, takže všech bylo tuším 55. A opět všude milé přijetí. Další díky všem.

Zleva: Jiří Valdman s patronem turnaje Romanem Pajerem

Pak byly naplánovány další tradiční akce, jako například hasičský bál, májka či bohatý velikonoční program, ale kvůli hnusnému nezvanému viru již neproběhly. Tak to ale bohužel pocítila většina obcí.

K prvnímu společnému setkání došlo po všech těch koronavirových omezeních v půlce června na naší **pouti**. Letos prvně jsme kolotoče přesunuli do kempu, kde je daleko lepší zázemí než na návsi a ukázalo se to jako dobrý nápad. Lidí se tam za ten víkend sešlo hodně, i díky pouťové zábavě, kterou jsme si udělali v klubovně. A samozřejmě i díky kempujícím. Na návsi už pak byla jen pouťová mše svatá v kapličce, kterou sloužil P. Donnerstag.

A máme tu prázdniny, o nichž proběhly tři větší akce, setkání harmonikářů, dětský tábor a dětský den, ty ale představíme v dalších článcích.

Tak takhle jsme prožili těch několik posledních měsíců. Nebyla to žádná sláva, ale zaplať Pán Bůh alespoň za něco. Hlavně, ať není hůř. To bychom si asi všichni moc přáli.

-hs-

Muzeum v Rabí se ohlíží za uplynulou sezónou

O letních prázdninách je od roku 2018 zřízeno Muzeum řemesel a expozice sokolnictví Milana Zaleše v prostorách bývalé měšťanské školy v Rabí. Provoz je zaměřen především na turisty, a to nejen svými exponáty, ale také službami, které naplňuje jako informační centrum. Prostory muzea nabízejí návštěvníkům klid a pohodu, kterou na tepajícím náměstí turista prostě nenajde. O prázdninách muzeum navštíví průměrně 600 lidí a služby infocentra využije dalších 1000 turistů. Všude známé logo „íček“ působí na lidi jako magnet. Turisté poptávají upomínkové předměty, otištění razítek do svých deníčků, nebo různé informace o okolí. V době, kdy v této budově byla kancelář úřadu, bylo letní období velmi stresující. Turisté svými požadavky narušovali jednání s občany v jejich záležitostech a zdržovali další práci, při které je nutné se soustředit. Pokud je muzeum z nějakého důvodu dočasně uzavřeno, můžeme se o tom přesvědčovat i v dnešní době. Íčko bude mít stále své opodstatnění a zvyšující turismus to jen potvrzuje. Starosta k článku dodává: „Nacházet při-

.....pokračování na následující straně

Jatelná řešení v období, kdy se obec zaplní turisty se daří díky „íčku“, které uspokojí požadavky našich návštěvníků, aniž by to negativně ovlivňovalo správu obce. Vzpomínám si na jednu úsměvnou chvilku, kdy se autobus turistů hrnul jako procesí do kanceláře. Chtěli další a další razítka do svých cestovatelských deníčků. Když jsem s občanem řešil nějakou smlouvu, najednou mé úřední razítko kolovalo mezi těmi turisty. Abych to nějak taktně ukončil, přidal jsem jim k razítku podpis a šel sejmout ze vchodových dveří logo „íčka“, které je přitahovalo přímo magickou silou. Řešit často osobní záležitosti občanů, úřední a účetní agendu za přítomnosti turisty je nepříjemné pro všechny tři zúčastněné strany, nejvíce však pro občana. -mk-

Brigádník na svém místě Růženka Nyergeshová

Ubu camp, Woodstock Šumavy aneb jak se dělá rodinný festival

(Horažďovice/Žichovice, 7.8.2020) Každý, kdo jel první srpnový víkend Otavu ze Sušice do Horažďovic, si všiml. Těsně před žichovickým náhonem probíhal již sedmý ročník festivalu UBU camp pořádaný kulturním spolkem Rašelina a Kabaretem Kajbar. Festival je putovní, každé dva roky se stěhuje na nové místo a tak po Boudě na Čermné, rašelinovém rybníku u Křišťanovic a mrákovském Lomečku padla letos volba na louku na pravém břehu Otavy. Hlavním posláním této víkendové akce je propojování lidí všech věkových kategorií, profesí i zájmů prostřednictvím pestrého programu. Každý rok má UBU camp své téma, letos to byla voda a její oslava a především řeka Otava od pramenů přítoků až do Písku.

Po oba dva dny probíhaly dílny; miminka se patlala v prstových barvách, účastnila se smyslové a znakovací dílny, starší děti vyráběly lodičky nebo se učily animovat, malovalo se na obličej, i hennou na tělo, všichni společně vytvářeli z hlíny mýtické bytosti nebo vyvolávali v řece ducha Otavy. Cvičila se jóga, šily se boty, fotilo se na kameru obscuru, chodilo se po laně, roztáčela se hula hop obruč, prodávala se trička s tématem UBU, obdivovala se fire show skupiny VITA SUA. V dílně Open Mic si každý mohl zkusit stát se muzikantem, u stánku klatovské pobočky Adry se díky gerontoobleku zase vžít do změn, které přináší stáří. A kdo už měl toho všeho šrumce dost, mohl si odpočinout u masáží, zastavit se u některé společenské hry, začíst se do tématické knihy v knihovně nebo si lámat hlavu u kvízů Člověka v tísni. Odpoledne a večer jste si v geo domu mohli poslechnout hudbu napříč žánry: folk i hardcore punk, rapování bylo vystřídáno hrou na didgeridoo a bubny, country hip hop šansonem. Každý si tu našel to své.

Nezapomnělo se ani na hladová břicha; vybrat jste si mohli z pestré nabídky Dancing Kitchen Catering, která

.....pokračování na následující straně

zahrnovala široký výběr od lívanečků po africký kotlík, Don Olino nabízel španělskou paellu, žichovičtí hasiči poctivou českou klobásku a chleby s domácí pomazánkou. Čepovala se Plzeň i piva pivovaru Záhora, osvěžit jste se mohli kávou z klatovského Jednorožce nebo čajem od letitého čajmena.

Celý festival byl navíc úsporný jak ekologicky, tak ekonomicky; třídily se odpadky, pivo se čepovalo do přinesených půllitrů a většina z dílen, právě tak jako celá organizace, byly zajištěny dobrovolnicky (a výše vstupného tak mohla zůstat na zvážení každého návštěvníka). V neposlední řadě je zapotřebí zmínit, že díky kázni všech zúčastněných proběhly celé tři dny naprosto hladce - nikdo se nezranil, nikdo nic nezničil, nic se neztratilo. Možná genius loci, duch tohoto místa, nad akcí bděl. Dokonce i ten déšť se spustil, až když bylo po všem.

A kdo že to vše organizoval? Členové kulturního spolku Rašelina, z nichž největší podíl měl Jakub Doubrava, muž širokého záběru, herec, muzikant, zdravotní klaun a režisér Českého rozhlasu, který k letošnímu UBU říká: „Chci poděkovat pánům starostům obcí Žichovice a Rabí za pronájem místa a velkorysou pomoc se zajištěním zázemí. Dál díky o.p.s. Písecké sladovně, galeri hrou, která letos přispěla k celé organizaci. Kapelám, které přijely zahrát, i každému, kdo svůj talent nabídl k vedení některé z dílen. Všem, kdo se starali o nakrmení a napojení účastníků a organizátorů. I těm, kdo přijeli, pobyli a odjížděli obohaceni. Také je na místě poděkovat Plzeňskému kraji za podporu finanční."

Organizátoři dále děkují za úsměvy dětí i dospělých a za atmosféru, kterou zúčastnění pomohli vytvořit. Snad bude další ročník na tomto místě přinejmenším tak nezapomenutelný. Celý program i fotodokumentace je k nalezení na www.kulturniraselina.cz/ubucamp

Podívejte se, natěšte se a za rok přijďte také!

Za kulturní spolek Rašelina
Pavla Foster Skalová

V Čepicích již nechybí přístřešek

Čepice 2020 - autobusová zastávka u hlavní silnice ve směru na Sušici.

V Čepicích již nechybí přístřešek, ale světla ano

U hlavní silnice mezi Sušicí a Rabím, v místě autobusových zastávek, byla počátkem ledna 2020 instalována solární světla. Cíl byl jasný, osvítit prostory zastávek bez použití napájení ze sítě, jelikož to bylo technicky neproveditelné stran majetkových vztahů. V časných ranních hodinách je zastávka využívána školáky ve směru na Sušici. V zimním období, kdy bývá obvykle brzy ráno tma, docházelo k přehlédnutí žáků řidičem autobusu. Světla ke svému účelu sloužila jeden měsíc do dne, kdy byla v době mezi 7:30 a 8:30 odcizena. Světla byla i s čtyřapůlmetrovým stožárkem vyjmuta ze země, zřejmě hydraulickou rukou nákladního vozidla, o čemž svědčil způsob vytažení. Stožárek byl vetknut do země obvyklým způsobem do hloubky jeden metr. Po ohlášení krádeže byly zkontrolovány kamerové záznamy v Sušici a Horažďovicích, ale bohužel bezvýsledně. Škoda byla policií vyčíslena částkou 31054 Kč a následně městem uplatňována u pojišťovny. Zajímavé je, že se jedná o unikátní světla, která jsou dodávána pouze jedinou firmou v celé ČR a dle dostupných informací jich není v ČR mnoho. Pokud u někoho na zahradě uvidíte dva „létající talíře“ o průměru bezmála 50 cm, může se jednat klidně o ty čepické, které „lítaly“ pouze měsíc. Solární světla se na místo již nevrátí, ale ta klasicky napájená určitě ano, ale od nich nás dělí 150 metrů elektrické přípojky.

Lampy, které jsou již minulostí

Dokempná v Čepicích - ukončení sezóny v kempu

To, čeho se všichni obávali, opět přišlo. Druhá vlna se rozjela jak na horské dráze a znovu nám zaťala drápky do našich naplánovaných akcí. Zmařila nám Drakiádu, nácvik divadelního představení s našimi dětmi a pravděpodobně i samotné slavnostní rozsvícení vánočního stromku. Jestli ne ještě něco dalšího. Jenže, co naděláme.... Jediné, co se nám tak podařilo uskutečnit, ještě než přišly ty restrikce, byla Dokempná. Naštěstí zrovna akce, která u nás patří mezi ty oblíbenější.

Kemp v Čepicích

Takže, co je potřeba: zajistit kapelu, objednat občerstvení, nakoupit dostatek tekutin, pozvat pár hostů a pak už se jen bavit. Při tomto setkání vždycky hodnotíme, jak se nám sezóna v kempu povedla. Samozřejmě, ani ne tak nám, jako správcům Ládíkovi a Erice. My jim ale oběma dost fandíme, takže vlastně jejich úspěch bereme jako úspěch nás všech.

A jak jsme úspěšně zakončili kempování, tak jsme úspěšně strávili i tento večer. Úspěchům zdar, virům zmar!

Křest knihy v Chanovicích

V červnu letošního roku byla v Chanovicích pokřtěna nově vydaná kniha Horažďovicko pod Práchní. Publikaci inicioval Dobrovolný svazek obcí Horažďovicka a kolektiv autorů. Jedná se o velmi kvalitní vlastivědné zpracování historie i současnosti Horažďovicka. Odkaz prácheňského kraje a provázanost tohoto území může být nedílnou součástí vašich životů. ORP Horažďovicka má 59 sídel, kterým je v publikaci věnován prostor, a někdo z vás může mít kořeny právě tam. Kniha fromátu A4 obsahuje celkem 208 stran, z toho cca 130 stran textů a 78 stran barevných fotografií. Knihu můžete zakoupit v informačním středisku v Horažďovicích, nebo např. v Chanovicích. Za zmínku stojí, že velký znalec piva a starosta Chanovic Petr Klásek představil při křtu také další knihu, která je věnována zlatavému moku. Kniha Prácheňská pivovarská chasa, aneb pivovary a pivovárky okresu Klatovy II., kterou zpracoval Jan Jirák a kolektiv, popisuje historii i současnost klatovských pivovarů. V této publikaci se dočtete například o Panském pivovaru v Rabí, nebo o pivovaru v Čepicích. -

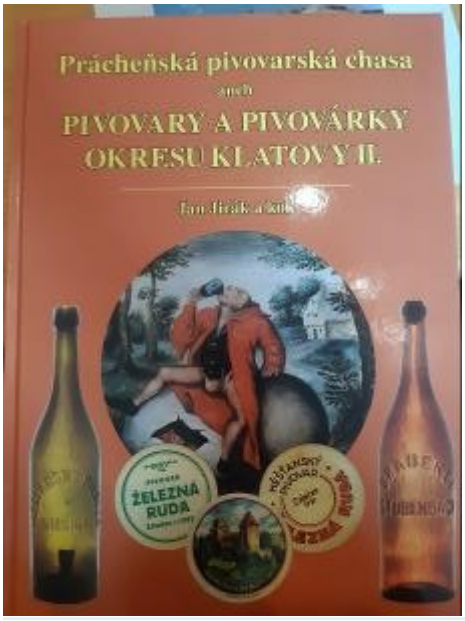

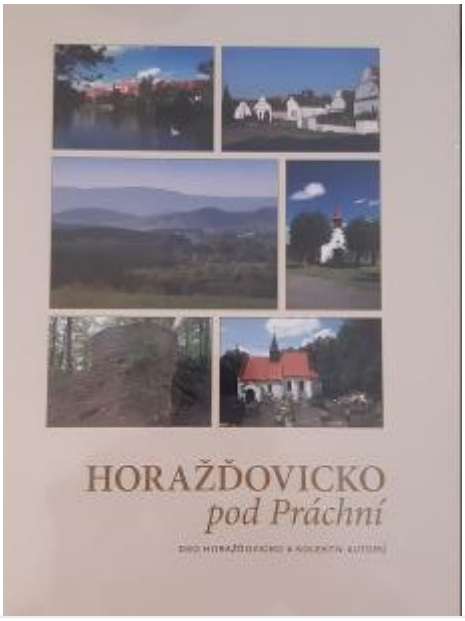

Petr Klásek, starosta Chanovic

Projekt hasičárny v Rabí - realizace v roce 2021

Ve čtvrtek 27. 8. 2020 bylo v dopoledních hodinách uzavřeno podávání nabídek. Do této veřejné zakázky se přihlásilo celkem 7 firem. Zakázka byla realizována v režimu zákona o zadávání veřejných zakázek. Předpokládaná hodnota zakázky dle prováděcího projektu byla vyčíslena na částku 8.595.000 Kč bez DPH. Vítězná nabídka firmy Šimáček – Stavby s.r.o. byla svou hodnotou 7.895.466 Kč bez DPH shledána jako vítězná. K této částce však musíme ještě připočítat DPH ve výši 21%. Na úseku ochrany obyvatelstva, kam požární ochrana spadá, nemůžeme vrácení daně nárokovat, na rozdíl od hospodářské činnosti v lese a dodávky pitné vody. Termín dokončení realizace je na konci roku 2021. Cílem této akce je vytvořit adekvátní prostory pro výjezdovou jednotku města Rabí a pro její vybavení, které je majetkem obce. Výstavba nového objektu byla upřednostněna, před rekonstrukcí stávající stavby, jejíž cena by se blížila k nákladům, které mimo dotaci budeme hradit. Nejefektivnější by bylo budovu postavit na jiném místě a současné prostory ponechat. Bohužel vhodné pozemky město nevlastní.

Výjezdová jednotka hasičů je zřizována obcí a je to jednou z jejích základních povinností, která směřuje k ochranně veřejnosti a majetku. Často je tato jednotka mylně spojována s dobrovolnými hasiči, kteří v obci působí. Jedná se o dvě rozdílné organizace. Do jisté míry je fakt, že spolková činnost dobrovolných hasičů vytváří prostředí, ze kterého jsou adepti do výjezdové jednotky rekrutováni. Kdyby nebyl spolkový a komunitní život zájmového sdružení dobrovolných hasičů, nebyla by ani výjezdová jednotka. Otázkou je, co by to znamenalo pro veřejnost, kdybychom plošně výjezdové jednotky zrušili, jak je to někdy slyšet z řad nezasvěcených lidí.

Dobrovolníkům, kteří jsou připraveni pomáhat druhým kdykoliv je tomu třeba, patří adekvátní zázemí. Současné prostory nejsou vybaveny ani sociálním zázemím. Věřte, že nikomu není příjemné po zásahu, ve tři ráno, směřovat domů špinavý, zpocený, zapáchající kouřem aby dospal pouze tři hodiny, než půjde do práce. Avšak vím, že takový člověk jde domů s dobrým pocitem, že mohl někomu pomoci.

Současný objekt se zastavěnou plochou 127 m2

Vizualizace nového objektu o zastavěné ploše 315 m2

Práce na vodě usnadní nový člun

Výjezdová jednotka Rabí při cvičení v Perníkovém mlýně

Výjezdová jednotka hasičů Rabí obdržela z brněnského výcvikového střediska státních hasičů gumový člun. Stát nabízí nepotřebný majetek obcím a když je možnost požádat o převod, je to vždy sázka do loterie. Žadatelů z řad obcí je mnoho a pokud dojde k realizaci převodu, zavládne v jednotce pokaždé velká radost. Darovaný člun s hodnotou 50 tisíc bude sloužit k práci na vodě, ke které byli někteří členové školeni. Dobrovolní hasiči si před několika lety koupili svůj člun a propůjčili ho výjezdové jednotce. Bohužel ten není svými rozměry k práci na vodě dostačující. Přesvědčili se o tom čtyři členové jednotky na loňském dvoudenním školení v Plzni, které takřka celé strávili na vodě a často i ve vodě.

-jsdho-

Při zásobování pitnou vodou pomůže cisterna

Cisterna na pitnou vodu s traktorem na Bioodpad

Město Rabí obdrželo od skladů civilní obrany cisternu na pitnou vodu. Sklad civilní obrany nabídl celkem šest cisteren obcím v ČR. Požádali jsme o převod, a i přes velké množství žadatelů jsme byli nakonec vybráni. Cisterna pojme 3 m^3 pitné vody. Její využití vidíme především při náhradní dodávce pitné vody. Na přelomu roku 2019/2020 byly zásobovány dvě nemovitosti v obci Bojanovice pitnou vodou pomocí hasičské cisterny. Dodanou cisternu jsme upravili pro naše konkrétní potřeby a odzkoušeli v Žichovicích na Ubu kempu, kam jsme jako partneři akce zajistili dodávku pitné vody.

-mk-

95% dotace na pořízení čtyřkolky a radiostanic

Čtyřkolka Can –Am outlander 650 v prodloužené verzi

Proč čtyřkolka? Nejen k likvidaci lesních požárů, ale i k technickým zásahům tato technika může sloužit. Prvním jejím využitím bylo hledání ztracené osoby na Šumavě.

Žádost o dotaci schválilo ještě minulé zastupitelstvo v září 2018. Jednalo se o pořízení upravené čtyřkolky s technickým vybavením pro převoz zraněných osob spolu s vysílačkami. Město v tomto projektu hradilo 35.000 Kč z celkových nákladů ve výši 570.000 Kč. Pokud by však někdo nebyl přesvědčen o výhodnosti této akce, můžeme nabídnout jiný pohled na celou věc.

Pomocí této dotace jsme za 35 tisíc pořídili čtyři nové ruční radiostanice, které jsme potřebovali a jejichž cena je 58 tisíc. K těmto radiostanicím jsme jako bonus obdrželi čtyřkolku Can-Am s dalším vybavením. -jsdho-

Fakebook roku 2020

Možná někdo zaznamenal na sociálních sítích velkou senzaci, která měla dosah do širokého okolí: „Generální ředitelství hasičského záchranného sboru ČR propůjčilo na jeden rok JSDHO Rabí vírník (tříkolka s vrtulí, vypadající jako malý vrtulník).“ Ihned se zvedla vlna negativních příspěvků, které odstartovala recese rábských hasičů při leteckém dnu na Rabí. Určitě je to poslední prostředek, který jednotce chybí. Protože se jedná pouze o fake, tedy falešnou zprávu, mohou být členové výjezdové jednotky v klidu. V následujícím roce si opravdu nemusí dělat pilotní průkazy. -jsdho-

Rábská technika v při leteckém dni v Perníkovém mlýně vč. vírníku, který rozvířil vlny emocí

Setkání harmonikářů v Čepicích

Účastníci setkání harmonikářů v Čepicích

Na sobotní odpoledne dne 4. července 2020 připravil Sbor dobrovolných hasičů v Čepicích další setkání harmonikářů. Již IX. ročník tohoto oblíbeného setkání muzikantů a přátel lidové muziky se konal za nádherného slunečného počasí a před zaplněným hledištěm místního kempu.

Hlavní pořadatel Jaroslav Šuba přivítal všechny přítomné a účinkující, poděkoval sponzorům a po tradičním fotografování zahájil zmíněnou akci. Jako první využili improvizovaného pódia nákladního automobilu Úterníci z Horažďovic, skupina šesti muzikantů, jejichž název je odvozen od slova úterý, neboť se pravidelně scházejí v tento den a nacvičují na vystoupení. Jako druzí se představili domácí, třináctiletý Štěpánek Kůs a jeho maminka Lenka a sestra Lenka, které ho doprovázely ve zpěvu. Třetím byl osmadvacetiletý Zdeněk Krýsl ze Sušice-Volšovy, který zde předvedl kvalitní hru a zvláště zpěv a moc se líbil. Dalším účinkujícím byl Miroslav Šilhavý z Klatov, kterého doprovodil na bicí Miroslav Polata. Jako pátí zahráli a zazpívaly Veselé heligonky

.....pokračování na následující straně

z Tábora - partneři Jaroslava Basíková a Bohumil Šmejkal. Šestá se představila čtyřčlenná skupina Mrzuťanka z Dubného u Českých Budějovic. Jako poslední čtyřčlenná skupina Kůrovci z Kašperských Hor uzavřela první část této přehlídky.

Druhou část Setkání harmonikářů vyplnila již potřetí skupina Piňakoláda Pavly Koudelkové, tentokrát s novou partnerkou, zpěvačkou a muzikantkou Lucii Malinovou ze severních Čech. Ty zahrály tradičně něco málo dechovky, za to více písniček tanečních na přání a také k tanci, čehož mnozí hojně využili.

Na závěr Jaroslav Šuba poděkoval všem přítomným a účinkujícím za účast, zvukovému mistrovi Danielu Ježkovi, Městu Rabí a všem pořadatelům za pomoc a zajištění hladkého průběhu celé akce. Pozval také na další jubilejní 10. ročník Setkání harmonikářů 3. 7. 2021, kde vystoupí jako hosté Veselá trojka Pavla Kršky. text: Jaroslav Šuba

foto: Jaroslav Potužník

Dětský den v Čepicích

Pěna je tradiční součástí rozloučení

Spíš by se tato akce měla nazývat Rozloučení s prázdninami, jelikož se nekoná na začátku léta, ale na jeho sklonku. Ale ono se to prostě takhle nesprávně říká samo a líp. To ale vůbec není podstatné. Důležité je, že toto setkávání je oblíbené a děti na něj rády chodí rády.

A tak jsme se i letos, **poslední prázdninovou sobotu**, v kempu sešli. Po kolikáté už? To nikdo přesně neví. Pamětníci říkají, že je to už dobrých 30 let, možná i déle.

Začátek dne nevěstil nic dobrého. Lilo jako z konve a ani vyhlídky na odpoledne nebyly příznivé. Takže před druhou hodinou odpolední, kdy měla celá tato akce začít, bylo na místě dětí, že by se daly spočítat na prstech jedné ruky. Už to skoro vypadalo na propadák, pak se ale přeci jenom dětičky scházet začaly, přestože pršet nepřestávalo. Nakonec se jich sešlo 18, což je jen o něco málo méně, než předešlé slunné roky.

Takže v tomhle počtu už se soutěžit dalo, nikdo nic neměl zadarmo, úspěch si prostě každý vybojovat musel. Uspět mohly děti v jízdě na kole, překážkové dráze, skoku v pytli nebo v hodu na cíl. Všechny disciplíny proběhly venku, snažili jsme se je uskutečnit v kraťoučkých intervalech, kdy tolik nepršelo. To se sice moc nedařilo, přesto děti vlastně zas až tak moc mokré nebyly, protože na dešti prakticky byl jen ten, kdo zrovna soutěžil. Ostatní sportovci i fandící diváci byli schováni v suchu a pohodlí pod přístřeškem u klubovny. Nejvíce ze všech promokl asi Libor, který byl časoměřičem a trasovým rozhodčím zároveň. Bral to ale statečně :-)

Jen co se dosoutěžilo, už tu byl Pája s fungl novým hasičským autem, které mu ochotně zapůjčili hasiči z Volšov. To aby mohl dětem na louku nastříkat tu tolik oblíbenou pěnu a ony se měly kde rachtat. Letošní déšť a poměrně chladno některé starostlivé maminky ale postavilo do nelehké situace. Snažily se svým dětičkám vysvětlit, že do pěny letos nemusí, to se ale žádné nepovedlo. V pěně skončili nakonec všichni, včetně jiných překvapených mládežníků, kteří zrovna kempovali opodál.

Pak už si všichni jen opekli buřtíky a začala volná zábava. I při ní to děti do té pěny pořád táhlo, některé tam neustále lezly i oblečené a obuté, takž se v průběhu večera byly doma několikrát převlékat a přezouvat.

Večer měl proběhnout ještě bobřík odvahy, ten jsme ale na poslední chvíli zrušili, protože déšť večer ještě zesílil a botičky dětí už byly dost nacucány z pěny a deště, trasu mokrou travou za bobříkem by už pravděpodobně nepobraly. Takže si děti musí svůj nashromážděný strach dobře uschovat na příští rok. To jim strašidla tu roční pauzu určitě vynahradí.

Nebyl to den jako jiné roky předtím, leccos bylo jinak. I tak si ale myslím, že to bylo hezké. *-hs-*

Tábor čepických mláďat a mládeže 2020

Letošní tábor byl malinko jiný než všechny předchozí. Dlouho nám nepřálo počasí, tak jsme si na hezké dny pár týdnů počkali. Bohužel na úkor toho, že se nám děti rozutekly po různých dovolených. Přestože jsme se snažili vybrat termín, který by vyhovoval co nejvíce dětem, úplně se nám to nepovedlo. V námi zvoleném termínu od **9. srpna** totiž třeba zrovna holky Haisovy, Nelča Brůhová nebo vnoučata Bublíkovic, kteří by pravděpodobně na náš tábor přišli, trávili příjemné časy na jiných táborech. Ale ono to asi ani možné není, trefit se do volna všech zájemců. Takže se nás tentokráte sešlo méně než jindy, ale to na naší chuti tábor začít nic nezměnilo. Konkrétně ti, kteří s námi chtěli nebo mohli trávit svůj volný čas, byli: Amálka Prchalová, Adélka Terčová, Líba Potužník, Štěpa Kůs a Mareček Sulán. Pak nás ještě pravidelně, ve volných chvílích mezi svými brigádami, navštěvovali Eliška Sulánová a Páťa Ježek. Také Vašík Marek s námi trávil hodně času, spát a odpočívat ale chodil domů. No a nakonec poslední dva dny nás pravidelně navštěvovali a zúčastňovali se našich aktivit Jarda a Viki Brůhovi, čepičtí chalupáři žijící v Plzni. Všemi čepickými dětmi již léta "logicky" nazýváni Pražáci. To byla celá naše táborová sestava.

Čepická mládež na vyhlídce rábského lomu

První den si děti postavily stany, následovala koupačka a pár pohybových her. Pak si pro ně Pája připravil něco málo z hasičské dovednosti. Napojování hadic na troják a proudnici a savice na koš, to vše na čas. V prvním kole zvítězil Líba, ve druhém se Eliška zlepšila a jeho prozatímní výhra byla tatam. Poté jsme si společně posedali k ohníčku, opekli buřtíky a následně si zahráli několik her. Veselá zábava se nás držela dlouho do noci.

Druhý den výlet na Rabí, tam zmrzlina a cesta zpátky. K obědu buřtguláš, po obědě jízda na duších a pak hry v klubovně a před klubovnou. K večeři hotdogy, míčové hry a zase posezení a hry u ohně.

Třetí den byl jako vloni ve znamení stopovaček. Děti se opět rozdělily na dvě družstva. Dopoledne si připravila tuto hru první parta pro druhou a odpoledne, po obědě (špagety), se to obrátilo. Děti si zase úkoly vymýšlely celé samy a já jsem pak jen dohlížela, jestli je poctivě plní. Líbovo družstvo si připravilo cestu k Vojtovu kiosku a poslední úkol kousek od stánku vymyslel sám Líba takto: "Vysmějte se Elišce, že musí bejt v práci a my ne". Takovýto úkol druhé družstvo s nadšením splnilo. No, sranda.

Pak zase jízda na duších a pak znovu hry vně i uvnitř. Ani bychom nespočetli, kolikrát jsme si zahráli hru Aktivity, inzerát či příběh na pokračování, šeptandu nebo Městečko Palermo usíná. A děti to pořád a pořád bavilo. Asi nejvíc nás pobavil inzerát: „Daruji Páťovo ouško za odvoz, nejméně 100x použité, předáme si ho v lese, až naprší a uschne, zn. Chci se ho zbavit, smrdí a je to pro Marka." Po večeři - tortilly a hranolky - další míčové hry a opět zábava v krbišti.

Poslední den po snídani ještě výlet na kopec Líšná, ke zřícenině kaple Všech svatých. Nahoru po nepohodlné, ale krásné cestě po pravé hraně lomu, dolů po pohodlné cestě vlevo kolem Vintířovy studánky. Pak následoval poslední společný oběd - kuřecí řízky s opečenými bramboramy- , úklid, ještě jedna jízda na duši a rozchod domů.

Tak takovýhle byl náš tábor, který se mohl uskutečnit hlavně díky našim hasičům.

Ti letos znovu celý tábor zaplatili a poskytli nám zázemí v kempu a v klubovně. Dále

.....pokračování na následující straně

díky všem, kteří nám cokoliv přinesli - Honzík Brůha a Ládík Prchal vajíčka, Hanka sladkosti. Pak díky staršímu Láďovi a Mírovi Terčovi za odvoz dětí a duší proti proudu pří jízdách na těchto plavidlech. Letos děti obyčejné koupačky povýšily o ty duše, využily toho, že jich bylo míň a v podstatě v jedné věkové kategorii, jinak by to ani nešlo. Ale největší dík patří Danuš. Už léta to máme spolu takhle rozdělené, já vymýšlím a podnikám s dětmi hry a výlety, ona se nám stará o naše žaludky. A dobře se stará. Jsem ráda, že mi ani letos nedala košem, i když měla spoustu jiné práce.

Bahenní koupel při cestě do Rabí

Každý rok do článku píšu, že se dětem tábor líbil. Byla to vždy moje domněnka, podle toho, jak se projevovaly, jak se tvářily a s jakým nadšením se pouštěly do různých činností. Letos jsem to chtěla mít buď potvrzené, nebo vyvrácené, a tak jsem děti požádala, aby mi po pravdě odpověděly na pár otázek.

Jako první jsem se zeptala, jestli se jim tábor líbil a jestli si ho užily. Zde padla jednoznačná odpověď, že ano. Další otázka se týkala jídla. Opět samé kladné odpovědi. Třetí otázka byla na připomínky. Nejdříve váhání a potom se rozpovídaly. Amálka měla připomínku, že by tábor mohl být delší, s tím ostatní víceméně souhlasily. Další připomínka byla od Líby, že je škoda, že nebylo více dětí, že mohla být větší sranda. S tím souhlasili úplně všichni. A poslední připomínku pronesl Štěpa, který řekl, že třetí den nebyl velký výlet a to ho všichni poslali někam. :-)) Tak nevím, jak to mám vyhodnotit.... *-hs-*

Spolek ROSa je tady s vámi již 10 let....

V životě lidí není 10 let příliš dlouhá doba, většinou řekneme, že to „ uteklo jako voda“. Z miminka se za tu dobu stal jinoch či děvče v pubertě :-). I my jsme si ve spolku plánovali oslavy našeho malého výročí společně s našimi občany. Z oslav sešlo kvůli nouzovému stavu v našem státě jak na jaře, tak i na podzim. Ale jeden úkol jsme přece dotáhli až do vítězného konce – náš první týdenní stolní kalendář na rok 2021 s fotkami z akcí a z okolí Rabí. Ke spolupráci jsme přizvali městský úřad, protože bychom celou akci finančně sami těžko zvládli. Spolek oslovil několik firem se zakázkou na kalendář a té nejlevnější jsme pak tisk svěřili (i tak stál kalendář 117,-Kč). V současné době již každá domácnost v Rabí, Bojanovicích a Čepicích má náš kalendář jako dárek a potěšení v této nelehké době. V našem archivu fotografií je ještě mnoho materiálu na několik kalendářů, a pokud bude od občanů zájem, můžeme i v příštích letech kalendáře vydávat. -mj-

Každoročně se setkáváme na Nový rok na tradiční **Novoroční šlápotě** ke kostelíku Všech svatých a letos tomu nebylo jinak. Hezký slunečný den, hodně lidí, tradiční společné foto a přípitky vším, co kdo přinesl. I tak se dá oslavit nadcházející nový rok.

Novoroční šlápota na kostelík 2020

Letos jsme se nabídli našim hasičům se **zdobením dortů** na jejich hasičský bál. Tahle tradice byla v minulosti hodně úspěšná, ženy se sešly a při společné práci probraly vše, co se v Rabí šustlo. I my jsme si to chtěli znovu vyzkoušet, jestli to zvládneme. Slíbené upečené korpusy dortů se sešly na úřadu, odkud jsme je převezli do naší klubovny. Pudink uvařila Maruš Jamrichová doma a se šleháním másla na krém nám pomohl stroj pana Lišky, což byla velká pomoc. A pak už jen plnit dorty krémem a zdobit je. Nezapomněli jsme ani na oblíbené rumové koule. Byla to zase zkušenost, jak v týmu ochotných lidí udělat kus poctivé práce.

Masopust už v Rabí zdomácněl a téma letošní skupiny byla tlupa husitů s celým dvorem a jednookým bratrem Žižkou na koni. Nechyběl korouhevník s vlajkou ani zástupce křižáků, markytánky, kněz, ranhojičky a malí bojovníci. Užili jsme si spoustu legrace, najedli se a napili a darované peníze jsou schované na výlety se seniory.

MDŽ v roce 2020

Oslava MDŽ byla na jaře naší poslední akcí před vypuknutím covidové pandemie. Je to sice akce městského úřadu, ale náš spolek zajišťuje pravidelně občerstvení. Letos jsme udělali velký rautový stůl, kde si občané sami nabírali jídlo podle své chuti. Řízky, obložené mísy se salámem a masem nebo jen se sýrem, párečky v lístkovém těstu, utopenci, klobásy, zelenina, ovoce, zeleninové saláty a napečené sladké řezy ke kávě. O program se postaraly děti z mateřské školy a kapela Orchidea. Byla to vydařená akce a návštěvníkům se opět líbila.

Po skončení jarního nouzového stavu jsme s několika zájemci uspořádali **kurz kaligrafického písma** a v srpnu přijel opět Přemysl Rut, který ve hradní konírně uspořádal malý koncert.

Podzimní nouzový stav zhatil všechny naše akce a rok 2020 se pro nás všechny stal rokem bez společného setkávání. Věříme, že v roce příštím bude situace klidnější a my se zase vrátíme k běžnému životu. -rd-

Masopust v roce 2020

Myslivecké okénko J. Tauchena

Jménem Mysliveckého spolku „Březinka“ Rabí bych chtěl poděkovat dětem a paním učitelkám z rábské mateřské školy za sběr 55 kg kaštanů na podzim loňského roku. Nasbírané kaštany určené pro spárkatou a černou zvěř byly rozvezeny do krmelců umístěných v naší honitbě. Za odměnu děti navštívily klubovnu našeho mysliveckého spolku, kde si prohlédly ulovené trofeje a vyslechly si povídání o přírodě a její ochraně.

MŠ Rabí v myslivecké klubovně s J. Tauchenem

V závěru loňského roku byl v úseku honitby „Smrčiny“ nalezen daněk, který uhynul zřejmě v důsledku spásání velkého množství řepky ozimé. Ta zvířatům neprospívá, neboť obsahuje látky, které srnčí a jiné spárkaté zvěři ničí játra, plíce nebo nervovou soustavu. Zvěř pak hromadně umírá. Trofej daňka z naší honitby si bude možné veřejnost prohlédnout v létě na každoroční výstavě trofejí ulovených v předešlém roce v okrese Klatovy.

Za Zdeňkem Heřmanem.....

V úterý 3. listopadu 2020 na svatého Huberta, patrona myslivosti, odešel kamarád myslivec, člen MS Březinka Rabí do „mysliveckého nebe“.

Už neuvidí svůj domek na náměstí, majestátní hrad Rabí spojený s historií obce.
Byl přesvědčen, když se mu změní den v noc, přestane zpívat skřivan na poli na Vápeničkách, květiny na lukách vonět a nevyjde mu „šesterák“ u Bojanovického rybníka, či ve Vrbovici „ve smrčinách“, že to bude tak přirozené, jako když zralý plod švestky opouští větev na zahradě, která ho nesla a živila.

Zdeňku, děkujeme Ti za práci pro zvěř, přírodu, myslivost a pro celou naši českou společnost.
Čest tvé světlé památce.

Za MS Březinka Rabí
Josef Tauchen

Ohlédnutí Roberta Töpfera

Hlavně nepiš o pandemii, toho už bylo dost, apeloval na mě pan starosta.
Ale co psát, fotbal se zrušil, hrad stál, jen malá rábská pouť a dál...nic.
A tak jsem pojal dnešní článek na téma, které parafrázuje známý film...

Jen o rodinných záležitostech...

Začněme, kde jinde, než na hradě. Známá složitá situace nám předepsala jen hlídání hradu a návštěvníkům samostatnou prohlídku. A znáte to, první polovině se to líbilo, druhá litovala neúčasti průvodců. Přesto jsme návštěvníkům průběžně informace dodávali. A tak se stalo, že jsem skupince z paláce vyprávěl o Žižkovi a jeho patálii z roku 1421, kdy ho údajně Přibík Kocovský trefil do toho druhého zdravého oka. A tu malý klučina namítnul: „To známe od babičky." Jeho maminka se pousmála a řekla: „Víte, já jsem z rodu Kočovských." Vyvalil jsem oči: „vždyť to bylo v 15. století?" Paní Kočovská mi pak vyprávěla neuvěřitelný příběh, jak v průběhu těch staletí jim do jména přibyl háček a že jim známý historik potvrdil rodovou linii. A dodala, že zná tu historii, jak Přibík byl členem hradní posádky, ale zřejmě Žižku do oka netrefil. Čeho se ještě na hradě nedožijeme? Aby toho nebylo málo, navštívili nás archelologové a sondovali kolem hradní konírny, výsledky se snad brzy dozvíme.

Dobývání hradu Rabí Janem Žižkou

Jak drtivá většina z vás ví, nedávno náhle zemřel předseda senátu Jaroslav Kubera.
Bylo z toho docela pozdvižení, do aféry byl zamotán hrad (ale ten pražský), čínský velvyslanec, paní Kuberová s dcerou Vendulou dávaly rozhovory pro televizi. To všichni víte. Ale nemůžete vědět, že pan Kubera byl náš vzdálený příbuzný přes mého strejdu. Všichni se nějak známe. Což dokazuje i má přítomnost zde na Šumavě. Již několikrát se mě kdosi ptal, co já, Severočech, tady dělám. A jak je to jednoduché. Prababičky moje a mé manželky se znaly!!!! Babička mého táty se narodila ve Vojeticích (část Petrovic) a babička tchána žila v Nové Vesce (ves nad Petrovicemi), takže obě se musely znát. A "moje" prababička pak se svým tatínkem, krajánkem, odjeli do Mostu za prací a tchán později ze stejného důvodu do Teplic.Pak už to bylo dílem náhody a obloukem zpět do rodného tchánova domu v Buděticích. Jak říká známá hláška z jiného českého filmu – všichni jsme gogo.

Jaroslav Kubera– vzdálený příbuzný Roberta T.

Tak příště snad už nebudu muset hledat náhradní téma.....například v Petrovicích.....

Obec Petrovice u Sušice

Agenda úřadu v roce 2020, aneb co nás zaměstnávalo

Investiční akce roku 2020 financované a realizované s přispěním dotací. Červeně jsou zvýrazněny akce, které jsou v současné době rozpracované, ostatní byly letos proplaceny a ukončeny. Další akce a práce, které nás také zaměstnávaly, jsou připomenuty níže....

Akce	Zdroje dotace	Poskytnutá dotace	Vlastní zdroje	Celková částka
Výstavba hasičské zbrojnice	MAS Pošumaví- IROP	5.700.000 Kč	3.853.513 Kč	9.553.513 Kč
Stavba oplocenek	2020 Podpora a ochrana lesa v PK	žádáno 30.000 Kč		
Pořízení cisterny na pitnou vodu 3m^3	MVČR – bezplatný převod DHM	0	0	40.000 Kč
Pořízení nafukovacího člunu pro JSDHO	MVČR – bezplatný převod DHM	0	0	41.500 Kč
Lesy	MZe Dotace na zmírnění dopadů kůrovcové kalamity	292.200 Kč		292.200 Kč
Bojanovice zastávky	Plzeňský kraj – Projekty obcí	500.000 Kč	1.389.494 Kč	1.889.494.08 Kč
Územní plán Rabí	Program stabilizace a obnovy venkova Plzeňského kraje – územní	224.000 Kč	56.000 Kč	280.000 Kč
vrt HV-3	Státní fond životního prostředí	85%		300.000 Kč
Oprava hřbitovní zdi	Plzeňský kraj	200.000 Kč	300.085,26	500.085,26 Kč
Obnova, zajištění a výchova lesních porostů	MZe	žádáno 14.900 Kč	14.900 Kč	14.900 Kč
Dřevěné posezení	Podpora rozvoje venkovského cestovního ruchu v Plzeňském kraji pro	80.000 Kč	30.000 Kč	110.000 Kč
Připojení vrtu HV3a navýšení kapacity vodojemu	Státní fond životního prostředí	85%		3.500.000 Kč
Pořízení vysílaček, upravené čtyřkolky	MAS Pošumaví IROP	537.700 Kč	28.300 Kč	566.000 Kč
Technika na bioopdad	Státní fond životního prostředí	1.074.457,49 Kč	189.610,15 Kč	1.264.067,64 Kč

Úprava kapličky v Čepicích, asfaltování po opravách kanalizace v Čepicích a před hasičárnou, umístění osvětlení na zastávce v Čepicích, úprava zastávky v Čepicích, realizace elektro-přípojky pro hřiště a osvětlení v Bojanovicích, Vintířova stezka v Plzeňském kraji- spolupráce s krajským úřadem, administrativní příprava na umístění ukazatelů rychlosti v Bojanovicích v novém intravilánu, úprava starých cest odstraněním náletů, revize plánu rozvoje vodovodů a kanalizací plzeňského kraje pro naše obce, pořízení lesních pozemků v Rabí, nákup pozemků, na kterých je zřízen nový vrt HV3 v Rabí, zajištění restaurování portrétu Jana Žižky od autora Vratislava Hlavy, změna parcelace na pozemcích města dotčených ochranným pásmem hradu, pořízení paletizačních vidlí s rampovačem pro traktor na biodpad, tvorba nových webových stránek města Rabí, pořízení skříní pro školku Rabí, oprava dvou vodovodní ch přípojek, oprava poruch na čerpání vody do vodojemu, rekonstrukce bytu v čp. 66 vlastními silami, lesní práce (ožínání, oplocenky, výsadba, nátěr proti okusu, příprava na sázení, odstranění klestu, drcení ploch půdní frézou), vyasfaltování cesty k zastávkám v Bojanovicích, řešení způsobu realizace parkoviště v Rabí, úprava místních a pomístních názvů v obcích s katastrálním úřadem, revize KN v obcích - spolupráce, přidělení tří čísel popisných v Rabí, převod odstavného pruhu u hřbitova od Plzeňského kraje městu Rabí, směna pozemků v Čepicích k zajištění přístupu na zastávky u hlavní silnice, 24 svatebních obřadů, správní řízení a rozhodnutí ve výkonu státní správy, zajištění topení v čp. 149, mulčování u místních komunikací, seč trávy - nejdeštivější rok za posledních několik let, spory mezi občany, spory s úřady, spory s potulnými zvířaty a spory s turisty a spory, spory a zase spory. Osobně děkuji všem, kteří se alespoň nějakou měrou podílejí na místní správě v našich obcích, protože bez nich bychom se neměli. Díky vám!!! Občanům přeji především úsměv na tváři, protože ho budeme hodně potřebovat do toho dalšího roku.

M. Kraucher, starosti rábské

Bez směny pozemků by čepičtí chodili na autobus jako dříve v Bojanovicích...po silnici

V letošním roce byla vedena třístranná jednání mezi městem, majiteli pozemku v těsné blízkosti zastávek a budoucím kupujícím jedné ze stavebních parcel. Jednání směřovala k zásadní věci. Směna pozemků s městem pro zřízení bezpečného výjezdu i vjezdu z Čepic u hlavní silnice II/169 (Sušice- Horažďovice) a zajištění bezpečné obsluhy zastávek pro místní obyvatele. Tato směna, která byla vyvolaná městem, zabezpečuje především přístup k zastávkám pro pěší chodce po obecním pozemku. V budoucnu by totiž mohla být vyšlapaná cestička k zastávkám zastavěna stavbou na soukromé parcele, popřípadě by mohl jakýkoliv soukromý vlastník tento dnes zcela běžný přístup jednoduše zakázat. Lidé si v minulosti zcela logicky vyšlapali a vyjezdili bezpečnou trasu na soukromém vlastnictví. Pokud by se tato záležitost neřešila, nezbývalo by lidem nic jiného, než k zastávkám chodit delší cestou. Ta by bohužel vedla při hlavní silnici, jako tomu bylo v Bojanovicích. O výjezdu automobilů na hlavní silnici poblíž otáčky u křižovatky na nový most není třeba psát. Díky vstřícnosti spolumajitelů pozemku a zároveň rodáků z Čepic (Mašků), a také díky Pájínovi z Čepic a souhlasu zastupitelstva se nám podařilo tuto zásadní záležitost do budoucna vyřešit. Směna také pomůže ke zřízení stálého osvětlení u zastávek. Uložení kabelového vedení k těmto světlům nebudou komplikovat žádné komplikované vlastnické vztahy.

Přístup k zastávkám po soukromých pozemcích nezaručuje přístup ani v budoucnosti, což potvrzují problémy, které byly v Bojanovicích. Vpravo je původní stav, kde je patrné užívání soukromých pozemků místními obyvateli, kteří si logicky vyhledali bezpečné řešení, které jsme vyřešili směnou

Nový stav - po vzájemné směně již umožňuje bezpečný přístup k zastávkám a příjezd-výjezd vozidel z této části Čepic po veřejně přístupných pozemcích. Modře jsou označeny pozemky města, které umožňují přístup veřejnosti. V příštím roce nás čeká úprava podloží.

Usnesení z roku 2020

Usnesení č.8/2020

z veřejného zasedání zastupitelstva města Rabí
ze dne 22. 1. 2020 od 17 hodin v zasedací místnosti Spolkového domu Rabí
Počet přítomných zastupitelů 7, omluveni p. Leopold a p. Strolený
ZM Rabí je usnášeníschopné.

1) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje ověřovateli zápisu p. Václava Hejpetra a a p. Ludvíka Löffelmanna a zapisovatelkou pí. Zdeňku Hrabovou.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

2) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje navržený program zasedání včetně doplňujících bodů.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

3) Zastupitelstvo města Rabí bere na vědomí plnění agendu MěÚ bez výhrad.
Pro 7
Tento bod vzalo ZM jednohlasně na vědomí

4) Zastupitelstvo města Rabí příslušné podle §6 odst. 5) písm. B a § 47 odst. 5 stavebního zákona schvaluje zadání územního plánu Rabí.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

5) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje smlouvu o společném zadání veřejné zakázky – „II/169 Bojanovice, stavební úpravy a odvodnění komunikace“.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

6) Zastupitelstvo města schvaluje podání žádosti o dotace z Plzeňského kraje z programu:
PSOV 2020 (zřízení autobusových zastávek v obci Bojanovice)
PSOV 2020 (územní plán Rabí)
Zachování a obnova kulturních památek PK 2020- Č.1 (ohradní zeď kostela II.etapa)
Podpora rozvoje venkovského a industriálního cestovního ruchu v PK pro rok 2020 (infrastruktura v obci Čepice)
Zachování prodejen v malých obcích PK 2020 (obchod v obci Čepice).
Vč. potřebných rozpočtových změn.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

7) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje pronájem pozemku p.č. KN 609 v k.ú. Bojanovice s výpovědní lhůtou 3 roky a pověřuje starostu podpisem smlouvy.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

8) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje:
Pořízení geometrického plánu v lokalitě ochranného pásma vodních zdrojů pro zásobování pitnou vodou.
Nákup pozemků v lokalitě vrtů dle přiloženého návrhu, oddělením z p.p.č. 1417/7, 1417/21, 1417/27 v k.ú. Budětice.
Uzavření kupní smlouvy s vlastníky a provedení vkladu do KN a pověřuje starostu podpisem smlouvy.
Vč. potřebných rozpočtových změn.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

Usnesení č.9/2020

z veřejného zasedání zastupitelstva města Rabí
ze dne 11. 3. 2020 od 17 hodin v zasedací místnosti Spolkového domu Rabí
Počet přítomných zastupitelů 6, v 17.00 se dostavil p. Strolený a v 18.15 hod. se dostavil p. Löffelmann, nepřítomen p. Leopold
ZM Rabí je usnášeníschopné.

1) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje ověřovateli zápisu p.Václav Hejpetr a Bohuslav Barborka a zapisovatelkou p. Zdeňku Hrabovou.
Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

.....pokračování na následující straně

2) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje navržený program zasedání včetně doplňujících bodů.
Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

V 17:00 se dostavil p. Strolený.

3) Zastupitelstvo města Rabí bere na vědomí plnění agendu MěÚ bez výhrad.
Pro 7
Tento bod vzalo ZM jednohlasně na vědomí

4) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje bezplatné pořízení cisterny na pitnou vodu (3m3)- převodem z HZS a pověřuje starostu uzavřením smlouvy.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

5) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje:
Účetní závěrku MŠ Rabí za rok 2019 se záporným výsledkem 4.927,96 Kč.
Čerpání financí z rezervního fondu ve výši 4.927,96 na vyrovnání hospodářského výsledku.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

6) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje poskytnutí účelové dotace Plzeňskému kraji na dopravní obslužnost ve výši 27.665 Kč a pověřuje starostu uzavřením smlouvy o poskytnutí účelové dotace.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

7) Zastupitelstvo města Rabí v souvislosti se stavební akcí „II/169 Bojanovice, stavební úprava a odvodnění komunikace“ schvaluje:
A) Provedení autorského dozoru projektanta dodavatelem: MACÁN PROJEKCE DS s.r.o., IČ: 28057198 za cenu 9.000 Kč, vč. rozpočtových změn.
B) Zajištění činnosti koordinátora BOZP dodavatelem: Ing. Ivan Červený, IČ: 12459666 za cenu 9.300 Kč, vč. rozpočtových změn.
C) Zajištění činnosti technického dozoru stavebníka dodavatelem: Antonín Beck, IČ: 73374181, za cenu 28.710 Kč, vč. rozpočtových změn.
D)Výsledek VŘ na zakázku „II/169 Bojanovice, stavební úprava a odvodnění komunikace“, dodavatele stavebních prací, firmu Silnice Klatovy a.s., IČ: 45357307, za nabídkovou cenu 1.561.565,36 Kč bez DPH (1.889.494 Kč s DPH 21%), vč. rozpočtových změn.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

V 18:15 se dostavil p. Löffelmann.

8) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje směnu v obci Čepice dle zveřejněného záměru s majiteli pozemku p.č. KN 21/1, Ing. Jiřím Maškem a Ing. Jarmilou Maškovou z důvodu zajištění přístupu k autobusovým zastávkám a bezpečného vjezdu do obce.
Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

9) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje vypracování projektové dokumentace na obnovu polní cesty od kostela sv. Jana Nepomuckého k Cihelně a pověřuje starostu jednáním o ceně s potenciálními dodavateli.
Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 2 (p. Löffelmann a p. Barborka)
Tento bod byl schválen

10) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje pronájem zemědělských pozemků, vedených jako ostatní plocha v obci Čepice, o výměře 3318m2 (3000 Kč/ha) panu Jiřímu Sulanovi.
Pro 0 Proti 5 Zdrželi se 3 (p. Löffelmann, p. Barborka, pí. Janečková)
Tento bod nebyl schválen

11) Zastupitelstvo města Rabí neschvaluje poskytnutí příspěvku KČT OPK.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 1 (p. Löffelmann)
Tento bod byl schválen

.....pokračování na následující straně

12) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje poskytnutí:

A) daru místním spolkům za komunitní činnost ve výši: 15.000 Kč pro- SDH Rabí, SDH Čepice, SDH Bojanovice, RO-Sa Rabí, a ve výši 5.000 Kč pro- MS Březinka, vč. rozpočtových změn.

B) poskytnutí účelové dotace ve výši 5.000 Kč spolku Kulturně vlajeme na pořádání hudebního festivalu Ruinfest a SDH Čepice na uspořádání srazu harmonikářů, vč. rozpočtových změn.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

13) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje rozpočtová opatření 1, 2, 3, dle návrhu.
Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

Usnesení č.10/2020
z veřejného zasedání zastupitelstva města Rabí
ze dne 18. 6. 2020 od 17 hodin v zasedací místnosti Spolkového domu Rabí
Počet přítomných zastupitelů 6, v 17.15 se dostavil p. Löffelmann,
nepřítomen p. Barborka a p. Koutníková,
ZM Rabí je usnášeníschopné.

1) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje ověřovateli zápisu p. Josefa Tauchena a p. Václava Hejpetra a zapisovatelkou p. Zdeňku Hrabovou.
Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

2) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje navržený program zasedání včetně doplňujících bodů.
Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

3) Zastupitelstvo města Rabí bere na vědomí plnění agendu MěÚ bez výhrad.
Tento bod vzalo ZM jednohlasně na vědomí

4) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje závěrečný účet Svazku obcí Pošumaví.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

5) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje:
závěrečný účet Města Rabí za rok 2019 bez výhrad,
zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření města Rabí za rok 2019 s výrokem – bez výhrad,
účetní závěrku za rok 2019.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

6) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje zařazení území města do územní působnosti Místní akční skupiny Pošumaví, zapsaný spolek na programové období 2021-2027.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

7) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje působnost města Rabí a jeho správního obvodu v Turistické oblasti Pošumaví, z.s., prostřednictvím Práchěňska, z.s.p.o..
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

8) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje:
dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo – stavební práce „II/169 Bojanovice, stavební úprava a odvodnění komunikace“a pověřuje starostu podpisem dodatku č. 1 ke smlouvě,
pořízení 3 ks autobusových přístřešků a provedení potřebné změny v rozpočtu,
opravu komunikací dle přiloženého návrhu a provedení potřebné změny v rozpočtu.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

9) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje po předchozím uveřejnění záměru z 19. 5. 2020 pacht částí pozemků č. p. 303/7, 737/11, 737/12, 904, 1000, 1269 v k. ú. Bojanovice o celkové výměře 0,23 ha za cenu 3000 Kč/ha panu Vladislavovi Barborkovi.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

…..pokračování na následující straně

10) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje záměr pronájmu pozemků, vedených jako ostatní plocha v k.ú. Čepice, o celkové výměře 0,3318 ha, p.č. 810/2, 1193/2, 811/3, 809/8 za cenu 3000 Kč/ha.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

11) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje záměr prodat část pozemku, který bude vymezen geometrickým plánem stavby garážového stání na parcele 1777/1 v k.ú. Rabí.
Pro 5 Proti 0 Zdrželi se 2 (p. Leopold a p. Balcar)
Tento bod byl schválen

12) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje zřízení věcného břemene pro stavbu „Čepice, KT, pč. 25/1-NN“ a pověřují starostu podpisem smlouvy.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

13) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje:
zřízení věcného břemene pro stavbu „Domovní ČOV na p.č. 31 KN v k.ú. Čepice“ (Pavel Dražka) umístěné na pozemku p.č. 1189 a 206/26 v k.ú. Čepice a pověřují starostu podpisem smlouvy,
zřízení věcného břemene pro přivaděč pitné vody a odvod z ČOV ve prospěch domu č.p. 8 v Čepicích a pověřují starostu podpisem smlouvy,
zveřejnit záměr prodeje části pozemku 1025/1 v k.ú. Čepice, oplocená část domu č.p. 8..
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

14) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje:
stavbu „Novostavba RD Rabí p. č. 253/21 v k.ú. Rabí“,
umístění garáže na hranici pozemku p. č. 1734/1 s podmínkou úpravy prohloubení základů objektu, tak aby nedošlo k poškození stavby při budoucích pracích na vodovodu,
napojení stavby na místní komunikaci,
uložení el. kabelu do pozemku 1735/4 a zřízení věcného břemene a pověřují starostu podpisem smlouvy,
e) napojení na vodovod.

15) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje napojení pozemku p. č. 465 v k. ú. Rabí na veřejný vodovod.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

16) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje zrušovací vyhlášku č. 1/2020, kterou se ruší obecně závazná vyhláška č. 2/2017 o místním poplatku ze psů.
Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 1(p. Leopold)
Tento bod byl schválen

17) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje:
provedení výběrového řízení firmou GPL-INVEST s.r.o., IČO: 26070766 za nabídkovou cenu 45.000 Kč bez DPH,
zadávací dokumentaci k provedení výběrového řízení na veřejnou zakázku na stavební práce ve zjednodušeném podlimitním řízení dle zákona č. 134/2016 Sb. o zadávání veřejných zakázek, v souladu s projektem „Rabí – požární zbrojnice na st. p.č. 175 a p.p.č. 1356/19“ a v souladu s pravidly výzvy č.16. MAS Pošumaví – IROP – Požární zbrojnice, reg.č. projektu CZ.06.4.59/0.0/0.0/16_076/0012394.
Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 1 (p. Leopold)
Tento bod byl schválen

18) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje přijetí dotace z Plzeňského kraje:
ve výši 250.000 Kč na zhotovení nového územního plánu Rabí,
ve výši 500.000 Kč na vybudování bezpečného přístupu k novým autobusovým zastávkám v Bojanovicích,
ve výši 200.000 Kč na opravu ohradní zdi kostela sv. Jana Nepomuckého,
ve výši 50.000 na vybudování turistické infrastruktury v obci Čepice – vodáctví a cykloturistika.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

19) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje rozpočtová opatření 4, 5, 6, 7 dle návrhu.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

.....pokračování na následující straně

Usnesení č.11/2020
z veřejného zasedání zastupitelstva města Rabí
ze dne 5. 10. 2020 od 17 hodin v zasedací místnosti Spolkového domu Rabí
Počet přítomných zastupitelů 8,
ZM Rabí je usnášeníschopné.

1) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje ověřovateli zápisu p. Josefa Tauchena a p. Václava Hejpetra a zapisovatelkou p. Zdeňku Hrabovou.
Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

2) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje navržený program zasedání včetně doplňujících bodů.
Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

3) Zastupitelstvo města Rabí bere na vědomí plnění agendy MěÚ bez výhrad.
Tento bod vzalo ZM jednohlasně na vědomí

4) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje dar ve výši 5000,- Kč
Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

5) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje pořízení plechového skladu materiálu a jeho umístění na hřiště v Rabí za účelem uložení materiálu pro potřeby ochrany obyvatelstva a provedení potřebné změny v rozpočtu.
Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 1 (p. Leopold)
Tento bod byl schválen

6) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje firmu Stavební geologie – geoprůzkum České Budějovice s.r.o., IČ:15769976 jako zhotovitele průzkumného vrtu HV3 dle výsledku poptávkového řízení za nabídkovou cenu 312.850 Kč bez DPH a pověřuje starostu podpisem smlouvy a provedení potřebné úpravy v rozpočtu.
Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

7) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje výsledek výběrového řízení na opravu kostelní zdi a provedení firmou Tomáš Franta, IČ: 67147500 za cenu 403.061,52 bez DPH a provedení potřebné úpravy v rozpočtu.
Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

8) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje výsledek výběrového řízení na dodavatele akce „Rabí – požární zbrojnice“ firmu ŠIMÁČEK – STAVBY, s.r.o., IČ: 25220560 za nabídkovou cenu 7.895.466 Kč bez DPH a pověřuje starostu podpisem smlouvy o dílo.
Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 2 (p. Leopold, p. Löffelmann)
Tento bod byl schválen

9) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje tvorbu sociálního fondu ve výši 5% z ročního objemu zúčtovaných výdajů na platy zaměstnanců a na odměny uvolněných členů zastupitelstva města za výkon funkce.
Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

10) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje:
umístění RD na pozemku p. č. 21/7 v k. ú. Čepice dle situace
umístění DČOV a vrtané studny k RD na pozemku p. č. 21/7 v k. ú. Čepice
napojení pozemku p. č. 21/7 v k. ú. Čepice na komunikaci na pozemku p. č. 1186/1 v k. ú. Čepice.
Pro 8 Proti Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

11) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje odkup podílů 3/4 (4587,75m2) pozemků p. č. 491/3, 491/2, 491/13 za cenu 50.000 Kč a provedení potřebné změny v rozpočtu.
Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

12) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje upřesnění místních a pomístních názvů v k. ú. Rabí, Bojanovice a Čepice.
Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

.....pokračování na následující straně

13) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje záměr odprodat část pozemku o výměře cca 13 m2 z pozemku p. č. 1773 v k. ú. Rabí z důvodu zřízení bezpečného vjezdu na pozemek žadatele, který bude opatřen automatickou vjezdovou bránou.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

14) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje vytvoření poptávky na provedení projekčních prací pro připojení vrtu HV3 a úpravu vodojemu pro podání žádosti o dotaci ze SFŽP.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

15) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje rozpočtová opatření dle návrhu.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 0

Tento bod byl schválen

V našich obcích došlo i na psy

Kárl von Banhof z Čepic - nalezené štěně z roku 2015

Zastupitelé našich obcí se jednohlasně usnesli, že psi budou v našich obcích bez poplatku, a to s platností od roku 2021. Mohlo by se zdát, že se jedná o předvolební kupování voličů, ale vzhledem k tomu, že v téhle době by to bylo jedině v souvislosti s krajskými volbami, není tomu tak. To jen kdyby někdo ze zastupitelů chtěl kandidovat do krajských voleb a potřeboval by jistou podporu alespoň z řad pejskařů. Ovšem do krajských voleb určitě nikdo z našich zastupitelů kandidovat nebude, tudíž můžeme tyhle důvody zcela vyloučit. Proč obec přijde o tento příjem? To nám může vysvětlit starosta, který s nápadem přišel. **M.Kraucher:** Je nutné se vrátit trochu zpět v čase a vysvětlit vše od základu. V minulosti jsme přišli s ukončením poplatku za ubytovací kapacity, jehož příjem tvořil kolem pěti tisíc korun. Nechtěli jsme zatěžovat podnikatele stejně, jak to činí stát. Pro hotel není například příjemné, když starosta prolustruje ubytovací knihu a vyměří poplatek. V tu chvíli se stává starosta místním finančním úřadem se všemi možnými právy, která vycházejí ze správního řádu. Zakleknout na našeho podnikatele nepotřebujeme. Stejně tak je to ve vztahu k pejskařům. Roční příjem z poplatku za psy je taky kolem pěti tisíc. Když vezmu v potaz agendu, která představuje výběr poplatku u některého poplatníka třicet, šedesát, nebo devadesát korun, tak je neúměrné, co musí „finanční úřad Rabí“ s majitelem pejska mnohdy podstupovat, a to kvůli zanedbatelnému příjmu do rozpočtu. Bylo otázkou času, jestli poplatek adekvátně zvýšit s ohledem na vývoj ekonomické situace poplatníka od doby, kdy byl poplatek před mnoha lety zaveden, nebo jej prostě zrušit. Určitě v budoucnu žádný starosta Rabí nebude chtít řešit situace, kdy majitel chce vrátit 15 korun za pejska, který před půl rokem zběhnul, nebo dokonce schytat spršku nepříjemných vět, když si dovolí vyměřit poplatek za psa, který již není mezi námi. Jak to má vědět? Ano, poplatník má své povinnosti, ale v běžném životě je jich tolik, že nahlásit úmrtí psa nikoho nenapadne, a to ani mne. Nakonec musím dodat, že občanovi zbývá platit pouze daň z nemovitosti, která je 100% příjmem obce. V tomto případě na vás zaklekne „finančák“ pod správou paní ministryně Schillerové. -mk-

Trochu z historie

Nejen děti se v Bojanovicích dostanou bezpečně k novým autobusovým zastávkám

text z Klatovského deníku

Na hlavní silnici II/169 z Horažďovic do Sušice dojde v úseku u obce Bojanovice k částečnému omezení provozu po dobu stavebních prací, které provádí firma Silnice Klatovy a.s.. Iniciátorem projektu „II/169 Bojanovice, stavební úprava a odvodnění komunikace“ je společně s Městem Rabí, pod jehož správu obec Bojanovice patří, také Správa a údržba silnic Plzeňského kraje. V tomto úseku hlavní silnice z Horažďovic do Kvildy dojde k opravě živičného povrchu a výstavbě autobusových zastávek pro občany Bojanovic.

Současné autobusové zastávky v Bojanovicích jsou přístupné jen pomocí chůze při krajnici na frekventované okresní silnici. Není nic neobvyklého, když kolem dětí, které jdou na autobus, jezdí v těsné blízkosti nákladní automobily devadesátikilometrovou rychlostí. V úseku zastávek je také poměrně špatný rozhled ve směru od Horažďovic. V tomto směru se nachází táhlá zatáčka, která dovoluje řidičům překračovat povolenou rychlost, a o průjezdu automobilů je přecházející chodec často upozorněn až pískáním pneumatik.

Zastávky byly přístupné pouze při hlavní silnici, řešení neumožňovaly majetkoprávní vztahy

Z pohledu starosty obce je výstavba nových autobusových zastávek zásadní věc pro zlepšení bezpečnosti chodců i dopravy kolem Bojanovic. Svědčí o tom fakt, že při přecházení v místě současných zastávek došlo v roce 1991 k usmrcení dítěte a později k jednomu zranění. Jestli někomu přijde tato oběť malá, tak je to jen díky rodičům, kteří si vozí děti do škol sami i přes vynikající obslužnost hromadné dopravy. Také zde dochází poměrně často k nehodám vozidel, protože úsek vybízí k překračování rychlosti hodně nad limit a pak dojde k velkému překvapení z táhlé zatáčky.

Město Rabí se pokoušelo několika záměry zajistit dostupnost zastávek bezpečnou cestou. Tyto pokusy vždy selhaly. Zajistit bezpečný přístup bylo otázkou mnoha kompromisů, ke kterým je třeba vzájemné schody zúčastněných stran. Asi to tak mělo být, že i přes nedávný pokus, kdy byly prodány obci pozemky ke zřízení cesty, to opět nevyšlo. „Po nezdařených pokusech vedoucích k zajištění přístupu jsem se smířil s tím, že vše zůstane tak, jak je.“ V hledání dalších způsobů a řešení jsem pokračoval, a to se vyplatilo. Společně se Správou a údržbou Plzeňského kraje stojíme u řešení, které na mnoho let tuto malou obec ovlivní. Zřízení intravilánu, místa pro přecházení, osvětlení a autobusových zastávek, přístupných po pozemcích v majetku města je výsledek, za který stojí poděkovat také zastupitelům. Nové autobusové zastávky budou konečně přístupné a snížená rychlost v úseku 400 metrů zbrzdí řidiče cestou na Šumavu pouze o 12 vteřin.

Text: Klatovský deník

Náklady:
SÚSPK,o.p: Stavební práce 10 045 103,- s dph 21%
Město Rabí: Stavební práce 1 889 494 ,- s dph 21% + (projekt,TDS,BOZP, TDI, přístřešky….další součásti stavby 300.000,-) náklady na akci jsou v souhrnu pro město cca 2,2 mil Kč, žádali jsme kraj v rámci dotačního titulu PSOV o 500 000,-, z jiných zdrojů nejde financovat kvůli různým podmínkám.

Současnost v Bojanovicích – zastávky

Není nic neobvyklého, že jsou obecně jakékoliv změny pro lidi předmětem mnoha diskuzí a především rozhořčení. Nejinak tomu je i v případě nové úpravy provozu kolem Bojanovic. Změna byla vyvolána výstavbou nových zastávek, jelikož původní zastávky nebylo možné obsluhovat bezpečným přístupem. Změna v Bojanovicích vyvolala řadu otázek a odpovědí. Objevila se spousta nových odborníků na projektování staveb, mnoho návrhů řešení. Jedno je jisté. Vše je tak, jak má být. Majetkoprávní vztahy kolem silnice a rozměrové možnosti pozemků ve vlastnictví kraje jsou zcela jasné. Druhá věc je, že do nějakých možností, které nás limitují, musíme zasadit nový projekt. Jsou nějaké normy a potřeby. Ostrůvek ve směru od Horažďovic je pro někoho nepřekonatelná překážka. On je totiž navrhnutý díky výpočtům na padesátikilometrovou rychlost. Pokud totiž vjíždíte do obce, jako v našem případě, je to ta maximální povolená. Není to nic divného a řidič nerespektující pravidla zuří, protože zde dříve jezdil více než „stovkou“. Nová doba, kamaráde. Zvolni a pomocí volantu třemi mírnými otočkami drž vozidlo na černém asfaltu. Pokud jedeš více než padesát, tak jsi prohrávající, a to na celé čáře. Občana Bojanovic nemůže rozházet naštvaný řidič, ten si totiž zvykne, stejně jako si občan zvyknul na bezpečný přístup, který zastávky nabízejí. Kdyby nebyl ostrůvek a jisté omezení řidiče, pak bychom řešili, jak řidiče zpomalit, protože by v obci jel minimálně osmdesátkou. Pak bychom zase nějaký ten vjezdový ostrůvek chtěli. Občan Bojanovic bude jistě ve svém vlastním zájmu hájit nové řešení. Jiné řešení nebylo a po dobu třiceti let jsme se o tom mohli denně přesvědčovat. A závěrem mohu jen dodat, že společně věnujme tichou vzpomínku Jarušce Lutzové, která svůj osud neměla možnost ovlivnit a v roce 1991 tragicky zahynula na původních zastávkách. 4.6. by se dožila 38 let. Řidič však svou rychlost již ovlivnit může a obec po třiceti letech ovlivnila zase bezpečný přístup. -mk-

Nahoře: původní stav foceno z automobilu

Rn

Všem našim čtenářům přejeme klidné a pohodové vánoční svátky a šťastný nový rok 2021....

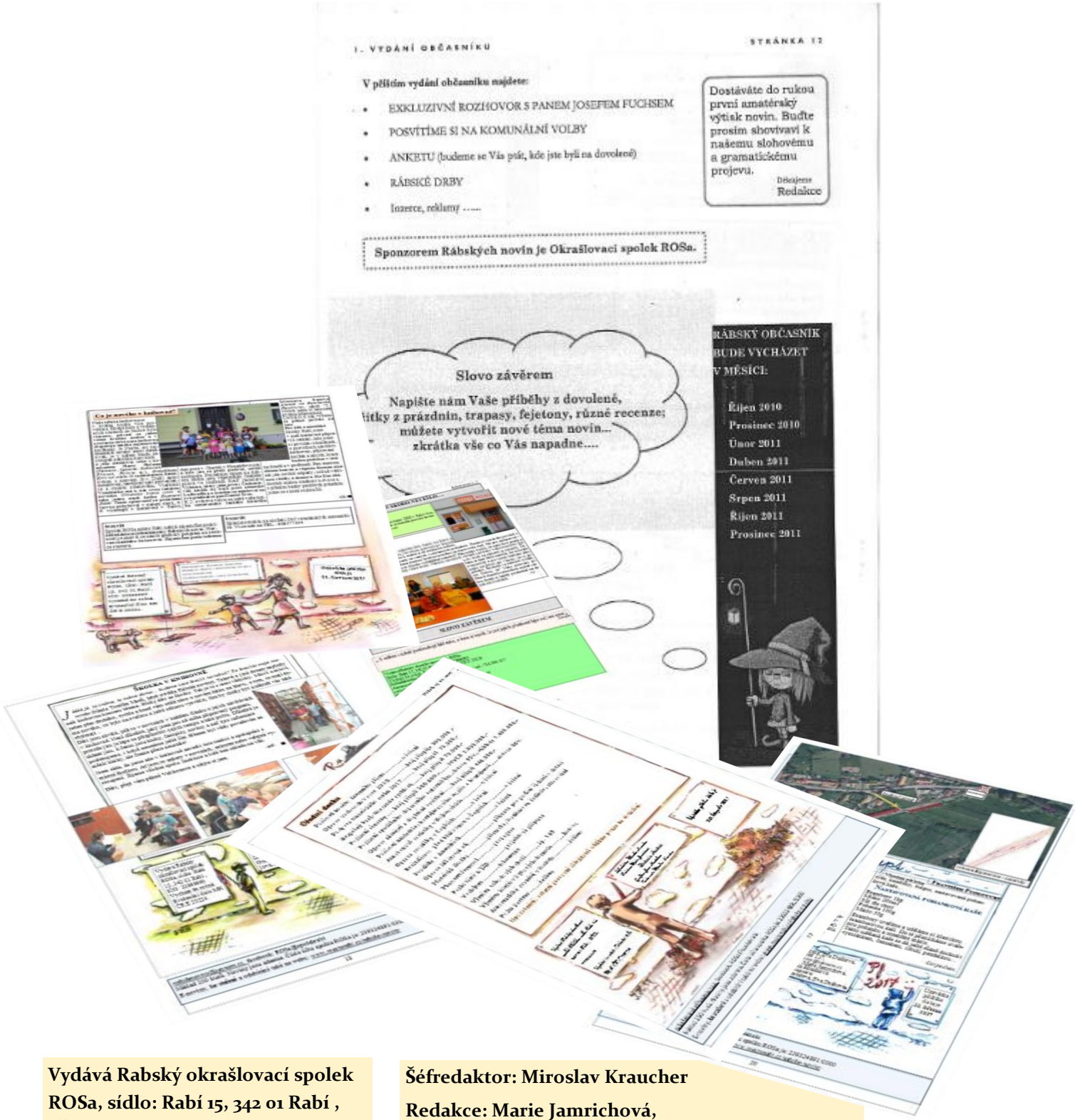

Vydává Rabský okrašlovací spolek ROSa, sídlo: Rabí 15, 342 01 Rabí , IČO: 22866663

Evidenční číslo MK ČR E 20224.

Šéfredaktor: Miroslav Kraucher

Redakce: Marie Jamrichová, Drahomíra Houdková

Grafika a sazba novin: Miroslav Kraucher

Autor předlohy obálky: Roman Lupíšek

rabskenoviny@seznam.cz, facebook: ROSa@spolekrabi
Náklad 250 kusů. Noviny jsou zdarma. Číslo účtu spolku ROSa je: 239324891/0300
E-noviny na webu: *www.mestorabi.cz/rabske-noviny*

Příští číslo vyjde? Kdo ví? Kdy????